

Hotgirl Ngổ Ngáo Và Tam Đại Ác Ma

Contents

Hotgirl Ngổ Ngáo Và Tam Đại Ác Ma	2
1. Chương 1: Chương Đụng Độ Với Tầng Bể	2
2. Chương 2: Chương Mỹ Nam Ấm Ấp	3
3. Chương 3: Chương Lớp Học Quái Dị	4
4. Chương 4: Chương Đấu Võ Mồm	5
5. Chương 5: Chương Ăn Cơm Với Bảo Bối	6
6. Chương 6: Chương Giọng Hát Ngọt Ngào	7
7. Chương 7: Chương Kí Túc Xá	9
8. Chương 8: Chương Đi Bar (1)	10
9. Chương 9: Chương Đi Bar (2)	11
10. Chương 10: Chương Đầu Mới Là Con Người Thật Của Cô ?	12
11. Chương 11: Chương Giọng Hát Say Mê Lòng Người	13
12. Chương 12: Chương Chuẩn Bị Ngày Thành Lập Trường	15
13. Chương 13: Chương Ngày Thành Lập Trường	17
14. Chương 14: Chương Thực Hiện Nhiệm Vụ_ Sát Thủ Bạc Nhất	18
15. Chương 15: Chương Bạn Học Mới	19
16. Chương 16	21
17. Chương 17: Chương Speed Queen	22
18. Chương 18	24
19. Chương 19: Chương Tim Đập Loạn Nhịp	25
20. Chương 20: Chương Tâm Sự Của Anh	26
21. Chương 21	27
22. Chương 22: Chương Hiệu Trưởng, Hiệu Phó Mới	30
23. Chương 23: Chương Đang Yêu Một Người	31
24. Chương 24: Chương Tai Nạn Xe_ Tổ Tình	33
25. Chương 25: Chương Tai Nạn Xe_ Tổ Tình	35
26. Chương 25	37
27. Chương 26	39
28. Chương Cô Giáo Mới	40
29. Chương 28	41
30. Chương 29	44
31. Chương 30	47
32. Chương 31	48
33. Chương 32	50
34. Chương 33	52
35. Chương Ngoại Truyện 1	54
36. Chương Ngoại Truyện 2	57
37. Chương Ngoại Truyện 3	59
38. Chương Tác Giả Lầm Nhầm	60

Hotgirl Ngổ Ngáo Và Tam Đại Ác Ma

Giới thiệu

Tên truyện: Hotgirl ngổ ngáo và tam đại ác ma(Tên khác: Thu phục cô nàng bướng bỉnh)Tác giả: K

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hotgirl-ngo-ngao-va-tam-dai-ac-ma>

1. Chương 1: Chương Độ Độ Với Tăng Bằng

- Thưa mẹ con đi học__ nó chạy như bay từ trên lầu chạy xuống, giọng nói trong trẻo, thanh thuần vang lên
Mẹ nó nghe thấy tiếng liền đi ra

-Con không định ăn sáng à?

Nó lắc đầu

-Thôi, con sắp trễ học rồi__ nó vừa nói vừa luống cuống mang giày, khổ thân thiệt chứ, 7 giờ vào học mà đến tận 6h45 nó mới dậy

-Con gái con lười vậy đấy, con cầm bánh mì ăn trên đường đi__ mẹ nó mắng yêu con gái cưng, đưa bánh mì mà bà đã chuẩn bị trước cho nó

-Hihi cảm ơn mẹ...chụt...__ nó cười tươi, ôm hôn rõ kêu vào má mẹ nó

Nó cuống quýt khi thấy đồng hồ sắp điểm 7h, vọt thật nhanh ra khỏi nhà

Mẹ nó lắc đầu nhìn con gái, bao giờ mới lớn được đây

Nó chạy thật nhanh trên chiếc xe đạp màu hồng xinh xắn, dù đang rất vội nhưng nó vẫn còn tâm tư ngắm cảnh khu phố vào buổi sáng, khẽ nở nụ cười tươi

Mọi người trên đường đi không thể không ngắm nhìn một cô gái xinh đẹp động lòng người, trên khuôn mặt xinh đẹp còn nở nụ cười rạng rỡ làm bao người say mê

Đối với thái độ của mọi người xung quanh nó cũng không mấy ngạc nhiên, lúc nào mà nó chẳng thấy tình trạng như thế này, bình thường thôi !

Cũng may khi nó đến trường kịp lúc, nói kịp lúc nhưng thật ra vẫn trễ một chút, trên sân trường chẳng thấy ai cả, chắc đã vào lớp hết rồi, nó ngẫm đánh giá ngôi trường, rất lớn, ngôi trường vô cùng khang trang, trang trọng, quả là King

Nó thu hồi tầm nhìn đánh giá, trợn tròn mắt nhìn cách cổng cao to bị khóa

Nó gọi mãi mà chẳng thấy bảo vệ đâu cả, trời ơi, người đang trên con à?

Nó liếc xung quanh, không có ai, tốt !

Mắt đẹp ánh lên tia狡 hoạt, khoe môi khẽ giương lên, nó bắt đầu thực hiện kế hoạch...trèo tường!

Nó quăng cặp vào, cởi giày quăng vào luôn, nó phi thân trèo lên, nói không phải nổ, nó là đai đen karate đấy, không phải dạng vừa đâu!

Nhẹ nhàng nhảy xuống, không gây một tiếng động nào cả, thầm khen trong lòng, Bảo Nghi, sao mày giỏi quá vậy? Ánh mắt ánh lên tia đắc chí

-Mấy cái này là của cô?_ một giọng nói băng lãnh từ phía sau lưng truyền đến làm nó lạnh cả sống lưng

Nó run sợ quay lại, oa, mỹ nam! Đập vào mắt nó là một tên con trai, hay nói là con gái nhỉ, bởi vì hắn thật sự rất đẹp, xinh hơn cả con gái, mái tóc màu nâu hơi rối, đôi mắt phượng hẹp dài màu xám tro băng lãnh, cái mũi cao ngất, đôi môi mỏng đỏ hồng, tai trái có chiếc khuyên bạc hình thánh giá trong rất cool, đáng người chuẩn không cần chỉnh, cao hơn 1m8, đại mỹ nam a!

Nó không tài nào dời ánh mắt đến chỗ khác được, sao trên đời này lại có tên con trai tuấn mỹ như hắn được chứ

-Tôi hỏi lần nữa, đây là đồ của cô?_ giọng nói càng thêm lạnh lẽo làm nó không rét mà run, nhìn các vật trong tay hắn, chiếc balo màu hồng, đôi giày bata màu hồng nốt, đúng là của nó

Nó khẽ gật đầu

-Hừ gan nhỉ? Dám ném những thứ này vào mặt tôi?_ hắn nhếch mép hừ lạnh

Nghe hắn nói nó mới để ý, trên cái trán trắng nõn của hắn hiện ra một cục u nhỏ, nó chột dạ, là nó làm?

-Xin lỗi_ nó lí nhí xin lỗi

-Xin lỗi là xong?_ hắn hướng về nó, nở nụ cười lạnh

-Nè, tôi đã xin lỗi rồi anh còn muốn gì nữa?_ nó cảm thấy rất ách cảm với nụ cười lạnh của hắn, trông thật đáng sợ, nhưng nó là ai chứ, sao có thể im lặng để hắn khi dễ như thế

Thấy nó vùng lên, đáy mắt của hắn lóe sáng, hừ đây là lần đầu có người dám làm thế với hắn

Hắn không nói gì càng làm nó ớn lạnh hơn, chuẩn bị tư thế chạy

Biết ý định của nó hắn liền nắm lấy cổ áo của nó, làm nó chạy mãi mà không đi

-Trốn à? Đâu có dễ!

Nó nghiêng răng nghiêng lợi nhìn hắn, dám bắt lão nương ta, chán sống!

Nó lập tức xoay người tặng hắn một cú đấm thẳng vào mặt, tuy hơi giật mình trước hành động của nó nhưng thân thủ hắn nhanh nhẹn liền tránh được, thấy hắn sơ hở nó lập tức giật lại đồ từ tay hắn, chạy thật nhanh

Hắn nhìn bóng dáng chạy trốn chết của nó, ý cười trong mắt càng đậm

2. Chương 2: Chương Mỹ Nam Ấm Áp

Nó chạy bán sống bán chết, phù may là tên tăng băng kia không có đuổi theo

Nó dừng lại thở hồng hộc, hừ, đúng là số xui, đi học trễ còn gặp phải cái tên Tu La đó nữa chứ, xui xẻo!

Nó ngó dáo dác tìm lớp, cái trường gì mà to khủng bố, làm sao tìm được lớp đây, haizz

Nó tủi thân cho số phận vô cùng ‘may mắn’ của nó, nó khóc không ra nước mắt

Đang thầm than trong lòng bỗng có một giọng nói ấm áp truyền đến

-Bạn là học sinh mới à?

Nó ngược mắt lên nhìn, oa, mỹ nam, mái tóc màu đen huyền, đôi mắt phượng hẹp dài màu hổ phách, cái mũi cao thẳng, đôi môi mỏng hồng nhuận, làn da trắng nõn, đáng người cao ngất, ít nhất là 1m8, đẹp trai quá, không thua gì tên tăng băng lúc này!

Nó thắm chảy nước dãi ở trong lòng, mỹ nam! Dù là người có độ miễn dịch cao với trai đẹp như nó, cũng lực bất tòng tâm. Hôm nay là ngày gì nhỉ, sao gặp nhiều mỹ nam thế?

-Bạn học lớp nào vậy? Tôi có thể giúp bạn__ không thấy nó trả lời, anh lại lên tiếng

-Àh, tôi học lớp 10A1__ nó hồi phục tinh thần trở lại

-Vậy chúng ta học chung lớp rồi, tôi là Vũ Kỳ Dương__ anh thân thiện giới thiệu

-Tôi là Lê Hoàng Bảo Nghi__ nó nở nụ cười thật tươi, tại sao đều là mỹ nam như nhau mà một người thì dễ mến, thân thiện như thế này, còn một người lại xấu xa, đáng ghét, hừ nhắc đến tên kia lại mất vui

Thấy nụ cười câu hồn đoạt phách của nó, tim anh khẽ đập lệch 1 nhịp, sao lại vậy chứ? Lạ thật!

Hai người vừa đi vừa nói chuyện với nhau trông rất vui vẻ.

3. Chương 3: Chương Lớp Học Quái Dị

Cuối cùng cũng đến lớp. Nó mở cửa, cùng anh bước vào. Ếc...bây giờ là tình hình gì đây???

Trước mặt nó và anh là một trận hỗn chiến kịch liệt, tập, sách, bút, thước, thậm chí cả ghế đều bay tứ tung trong phòng. Cả một đàn quạ bay qua đầu nó...éc...éc...!!!

Anh dường như đã quá quen với cảnh tượng như thế này, cười cười nhìn nó với ý “rồi bạn sẽ quen thôi”

Nó hắc tuyên đầy đầu, trời ơi, người đang trên con phải không?

Thấy nó và anh bước vào, giáo viên chủ nhiệm từ...dưới gầm bàn ngóc lên (ông thầy này đang chui xuống hầm tránh bom đây mà =.=), gõ mạnh xuống bàn

-Cả lớp trật tự, hôm nay lớp chúng ta có bạn mới, em tự giới thiệu đi

Ông thầy vừa nói xong, tất cả đều trở về chỗ ngồi, vô cùng ngay ngắn cứ như chiến tranh lúc này chưa bao giờ xảy ra

Anh bước vào chỗ ngồi, còn nó bước đến chỗ của ông thầy, nhìn toàn thể lớp, ủa sao nam không vậy nè?

-Chào các bạn, tôi tên là Lê Hoàng Bảo Nghi__ nó giới thiệu kèm thêm nụ cười thật tươi gây ấn tượng lần đầu gặp mặt

Điều không ngờ là hiệu quả quá mức tưởng tượng, bọn con trai nhìn nó thèm nhỏ dãi. Ai có thể cưỡng lại vẻ đẹp hút hồn của nó chứ, mái tóc xoăn dài màu hạt dẻ, đôi mắt to tròn màu tím rất có hồn làm người khác như cuốn vào đôi mắt ấy, lông mi thật dài và cong, cái mũi cao thẳng, đôi môi nhỏ xinh đỏ mọng, làn da trắng không tì vết, nó nở nụ cười làm lộ 2 lúm đồng tiền 2 bên má, trông yêu cực, khuôn mặt như thiên thần, nhưng body lại như ác quỷ, vô cùng hoàn mỹ, nam sinh bên dưới sắp xị máu mũi đến nơi rồi

-Đẹp quá__ nam sinh 1

-My love__ nam sinh 2

....

Vân vân và mây mây. Thật nhiều lời khen về nó. Nó nhìn bọn nam sinh như sói đói lâu ngày làm nó rùng mình, quay sang hỏi ông thầy

-Thầy ơi, sao lớp này toàn nam không vậy?

-Trường này là trường nam sinh mà em không biết sao? Em là nữ sinh duy nhất ở trường đấy!

sét đánh giữa trời quang, khoe miệng nó cực lực run rẩy, oh mỳ gói, bây giờ là tình hình gì đây? Trường nam sinh??? Nữ sinh duy nhất??? Huhu nó thật muốn khóc mà

Ông thầy không để ý khuôn mặt ngày càng trắng bệch của nó, ngó xung quanh tìm chỗ trống, bọn nam sinh lại nhao nháo lên

-Chỗ này nè thầy

-Bạn ơi ngồi với mình nè

....

Nó khóc không ra nước mắt, số phận mình phải gắn liền với nơi quái dị này hay sao?

Ông thầy đang phân vân chọn thì một giọng nói lãnh khốc vang lên làm cả lớp trong phút chốc đóng băng hết

-Đây_ đọc mỗi một chữ

Ông thầy đổ mồ hôi lạnh, xoay qua cười hiền với nó

-Em ngồi cạnh bạn Thiên Ân nhé

Nó giật bắn người, tên tăng bằng? Ngu sao ngồi ở đó

-Chỗ khác được không thầy?_ nó chớp chớp đôi mắt làm ông thầy thương xót không thôi, thế nhưng khi thấy tia rét lạnh trong mắt hắn thì cả người run bần bật

-Không được đâu

Nó ảo não bước về chỗ ngồi, nhìn khuôn mặt đắc thắng của hắn nó tức muốn ói máu, đáng ghét, thực đáng ghét!

Nó ngồi xuống, cố gắng ngồi sát mép bàn, tránh hắn càng xa càng tốt

-Lại gặp nhau_ hắn cười nửa miệng

Nó liếc xéo hắn, căm tức nói:

-Oan gia ngõ hẹp

Hắn chỉ cười, không nói gì

-Chào bạn mình là Dương Quân Bảo_ cậu từ bàn trên quay xuống nhìn nó, nở nụ cười sát gái thường ngày, bàn cậu và anh trên bàn của nó và hắn

-Chào_ nó cũng vui vẻ cười đáp lại, haizz sao nhiều mỹ nam thế, cậu cũng là một đại mỹ nam a, mái tóc màu hung đỏ hơi rối, đôi mắt phượng hẹp dài màu xanh lam, cái mũi cao thẳng, đôi môi hồng hồng, làn da trắng hơn con gái

Thấy nó không xi nhê gì trước nụ cười của cậu làm cậu vô cùng kinh ngạc, thường thì chỉ cần như thế, hàng tá con gái đeo theo cậu, đôi mắt lấp lánh hình trái tim, lại không ngờ chính cậu mới chính là người gục trước nụ cười của nó, sao nó lại cười đẹp như thế?

Cậu đỏ mặt quay lên, nhìn hành động đáng yêu của cậu, nó phá lên cười, thật sự rất đáng yêu!

Cậu ngầm quyết định trong lòng, từ bây giờ nó chính là mục tiêu của cậu

4. Chương 4: Chương Đấu Võ Mềm

Bọn nam sinh nhìn nó với con mắt đầy thèm thuồng làm nó ớn lạnh không thôi. Nó ngầm hạ quyết định, ngày mai mang khẩu trang đi học !

-Ngu ngốc_ hắn phán một câu làm nó trợn ngược mắt, thở phì phò, sao tên ôn dịch này vô duyên thế không biết

-Anh nói ai ngu ngốc?

-Tôi nói cô

Nó căm tức liếc hắn

-Anh..._ nó tức ghen hợm

-Không phải sao? Chẳng đứa con gái nào ngu ngốc vào trường nam sinh_ hần cười nửa miệng, trêu tức nó
Nó giận bặm chặt môi, hần nói đúng thật, cũng tại bộ đồng phục chết tiệt!

Thấy nó không gì phản bác, ánh mắt hần tràn ngập ý cười

-Không ai mượn anh nói, ngậm mồm dùm_ nó chẳng vừa

-Xin lỗi tôi không có mồm, chỉ có miệng_ hần nói một cách lạnh nhạt càng làm nó thêm tức

-Cún phải có mồm, chẳng lẽ anh không có_ nó nói với vẻ ngây thơ vô (số) tội

Hần hiểu hàm ý trong lời nói của nó, mắt liền bắn ra tia lạnh giá

-Cô nói tôi là cún?

Tuy trong lòng sớm đã run sợ, nhưng nó vẫn ngoan cường, Bảo Nghi, mày không thể sợ tên này được, không được !

-Tôi có nói à? Oh xin lỗi, tính tôi ngay chẳng chỉ nói sự thật thôi_ nó lại chớp chớp đôi mắt với vẻ ngây thơ làm hần tức lồng lộn

-Cô...được lắm_ cuối cùng hần cũng phải chịu thua, con nhỏ này mồm mép ghê thật

Nó đắc chí, cười nửa miệng, ánh mắt đầy trêu tức hần

Phía bàn trên, anh và cậu sớm đã nhìn cười đến nội thương, chỉ cần nhìn đôi vai cực lực run rẩy cũng đủ biết.

Hần tức giận, giận cá chém thớt, tặng mỗi người một cú vào đầu, dám trêu tao?

Anh và cậu khóc không ra nước nước, có làm gì đâu? Chỉ cười thôi mà!

Dù cười bên ngoài, nhưng bên trong anh và cậu lòng đầy nghi hoặc, trước nay chưa giờ hần nói chuyện với con gái, trừ chị Di và người kia mà thôi. Nhưng từ khi người kia bỏ đi hần lại càng khắc nghiệt, lạnh khốc hơn. Vậy mà bây giờ hần lại nói chuyện với nó, mà hần chính là người nói trước, kì tích, thực kì tích a!

5. Chương 5: Chương Ăn Cơm Với Bảo Bối

Ra chơi

-Bảo Nghi, ăn chung với mình đi_ nam sinh 1

-Không, đừng ăn của nó. Ăn của mình này_ nam sinh 2

-Của mình_ nam sinh 3

-Mình này_ nam sinh 4

....

Khóe miệng nó giật giật, thật muốn trốn khỏi cái trường quái quỷ này ngay lập tức, mãi mãi không bao giờ trở lại

-Này bọn mày tránh xa Bảo Nghi một chút đi_ cậu thấy tình hình này thực chướng mắt, đứng dậy làm bảo vệ cho nó, đảo mắt bằng hàn nhìn bọn nam sinh

Nó cảm kích nhìn cậu

Bọn nam sinh run sợ, luyến tiếc nhìn nó, thật không ngờ cậu - một trong ba Vương tử lại đứng ra giúp nó, haizz xem ra nữ thần lọt vào tầm ngắm của cậu rồi, hix...tiếc quá...! Dù thế, nhưng trong ánh mắt bọn nam sinh vẫn còn vẻ thèm khát, thèm thuồng

-Cảm ơn bạn nha_ nó cười tươi nhìn cứu tinh của mình

-Không...không có gì_ cậu đổ mặt ngượng ngùng, quái lạ, Quân Bảo, sao mày lại đổ mặt chứ, trước giờ chưa từng có chuyện này

-Nghỉ không mang cơm theo sao?

-Hihi sáng tôi đi gấp quá nên quên mang theo_ nó cười ngượng gãi đầu

-VẬY ăn cùng Bảo đi, hộp cơm của Bảo to lắm_ cậu thân thiện chìa hộp cơm của mình trước mặt nó

-VẬY được không?

-Được

Cậu và nó cùng nhau ăn cơm trông rất vui vẻ, rất thân thiết, người vui nhất chính là cậu, ngàn năm mới có cơ hội ăn cùng bảo bối, hihi thích quá !

-Nghỉ quen với Thiên Ân hay sao?_ cậu rất hiếu kì về mối quan hệ của nó và hắc

-Ai thèm quen với tên tăng băng đó chứ, chỉ là !@#\$\$%^&*_ nó kể tất tần tật cho cậu nghe

Cậu nghe xong không thể không cười, bảo bối này quả thực rất thú vị, xem ra Thiên Ân à, mày có đối thủ rồi, quả là vỏ quýt dày có móng tay nhọn !

Chỉ tội nghiệp hắc, hắc xì không ngừng, khốn kiếp đứa nào nói xấu ta !

6. Chương 6: Chương Giọng Hát Ngọt Ngào

Ăn trưa với cậu xong, nó bước ra ngoài tham quan ngôi trường, quả rất rất là to a, chỉ sợ hôm nay không xem hết a.

Phòng nào cũng thật to, thật lớn, vô cùng rộng rãi, không biết ai xây ngôi trường này nhỉ, chắc chắn là một người rất giàu có a

Chưa bước đến phòng nhạc nó đã nghe thấy tiếng đàn piano du dương, làm lòng người say theo tiếng nhạc, ài, là ai đang đánh đàn?

Nó bước nhanh đến phòng nhạc, ngây người nhìn anh đánh đàn, những ngón tay trắng nõn, thon dài múa trên phím đàn, hình ảnh này thật đẹp, cứ như đang nhìn một vị thần đánh đàn, vô cùng hư ảo, nó bị cuốn theo nhìn không được cất giọng hát

If I had to live my life without you near me

The days would all be empty

The nights would seem so long

With you I see forever oh so clearly

I might have been in love before

But it never felt this strong

Our dreams are young and we both know

They'll take us where we want to go

Hold me now

Touch me now

I don't want to live without you

Nothing's gonna change my love for you

You ought to know by now how much I love you

One thing you can be sure of

I'll never ask for more than your love
Nothing's gonna change my love for you
You ought to know by now how much I love you
The world might change my whole life through but
Nothing's gonna change my love for you
If the road ahead is not so easy
Our love will lead the way for us
Like a guiding star
I'll be there for you if you should need me
You don't have to change a thing
I love you just the way you are
So come with me and share the view
I'll help you see forever too
Hold me now
Touch me now
I don't want to live without you

Giọng hát trong trẻo, ngọt ngào làm lòng người say mê, anh dù đang nhập tâm vào đánh đàn cũng bị giọng hát của nó làm giật mình, càng thêm phần thích, đánh đàn càng thêm có tinh thần

Đến khi đã hết bài hát, giọng hát thánh thoát, thoát tục của nó vẫn còn vương vấn trong đầu anh, thật muốn mãi mãi ngưng đọng thời gian lúc này, thật muốn nghe lại giọng hát đó, thật muốn...

-Xin lỗi nha, chỉ là bạn đánh đàn hay quá nên mình mới... nó hát xong, nhìn thấy anh thất thần cứ tưởng mình phá không gian yên tĩnh của anh làm anh giận, lập tức cúi đầu xin lỗi

-Bảo Nghi, bạn hát rất hay__ anh không kìm được, kích động ôm chầm lấy nó, nó chính là giọng hát hay nhất mà anh từng nghe

Đột nhiên bị anh ôm lấy, mặt nó đỏ bừng càng thêm tuyệt sắc, đây là lần đầu nó tiếp xúc thân mật với con trai, ngoại trừ baba

Trấn định tinh thần, anh cũng ngại ngần buông nó ra, tim không khỏi đập nhanh hơn bình thường, khuôn mặt tuấn mỹ phỉếm hồng, đây cũng là lần đầu anh tiếp xúc thân mật với con gái

-Xin lỗi__ anh lí nhí xin lỗi

Nó không nói gì chỉ ngượng ngùng lắc đầu

Reng...reng...

Tiếng chuông vào học vang lên

-Vào học rồi, đi thôi__ anh cố gắng nói thật tự nhiên

-Ừm

Hai người cùng nhau vào lớp

7. Chương 7: Chương Kí Túc Xá

Haizz, cái lớp quái quỷ này chứng nào tật nấy a, tiết một học vô cùng nghiêm túc, vậy mà đến tiết này lại lịch sử tái diễn, chiến tranh lại lần nữa bùng nổ, nhìn mưa bút, thước, tập, sách, cả ghế nữa, nó thật muốn ngất. Nó chỉ hận không thể chui xuống gầm bàn tránh bom như ông thầy, làm sao nó có thể làm thế khi bên cạnh có tên tăng băng ngàn năm, nhớ hần cười mỉa nó rồi sao, cố gắng bình tâm, Bảo Nghi mày chỉ đang xem fim 3D “Chiến tranh lớp học” mà thôi !!!

Sao hần, anh, cậu lại ngồi bình thần cứ như xem kịch thế nhỉ, lâu lâu hần còn cười nửa miệng làm nó sồn gai óc không thôi

Khẽ gọi cậu

-Trường này là như vậy à?

Biết nó chưa thích nghi được cái trường có 1-0-2 này, cậu cười trấn tĩnh nó

-Rồi Nghi sẽ quen thôi

Nó đổ mồ hôi hột, cái gì mà “ rồi Nghi sẽ quen thôi”, chẳng phải ý nói chuyện này sẽ xảy ra dài dài hay sao? Nó muốn ngất lắm rồi!

-Sợ thì mau cút về nhà đi__ hần cười mỉa nó

Nó ghét nhất người khác dùng thái độ như thế đối với nó, hừ, bản cô nương ta là ai chứ, trong từ điển của ta không bao giờ có chữ “sợ”

-Ai nói là tôi sợ chứ ?__ nó chu môi lên cãi

-Tôi không tin cô học ở đây quá 2 tuần

-Hừ tôi sẽ học ở đây 3 năm cho anh biết

Hần khẽ nhếch mép, ý bảo tôi sẽ chờ xem

Nó nhìn khuôn mặt phi thường tuấn mỹ của hần mà hận không thể tặng hần một cú đấm, ngậm cục tức trong lòng, quân tử trả thù mười năm chưa muộn

Hần thầm nghĩ trong lòng, con nhỏ ngổ ngáo này ngày càng thú vị

Chiến tranh đang kịch liệt xảy ra thì ngoài cửa một ông thầy đầu hói, bụng phệ bước vào, liếc mắt nhìn toàn thể lớp

-Năm nay trường chúng ta đã có kí túc xá đây là danh sách phòng cũng như bạn cùng phòng của các em__ ông thầy hiệu phó đưa tờ giấy cho ông thầy chủ nhiệm rồi nhanh chóng bước ra khỏi lớp, haizz, ai cũng không muốn ở trong cái lớp này quá lâu, bây giờ nó mới thấy ông thầy chủ nhiệm của mình quả rất đúng cảm!

Mà khoan, kí túc xá? What? Trời ơi, con làm gì nên tội!

Nó thật muốn gào khóc ngay lập tức mà, cứ tưởng sẽ thoải mái tránh bọn đạ mê chiến tranh, bọn sói đói lâu ngày này vào buổi tối, vậy mà bây giờ dùng một cái phải ở trong kí túc xá, chẳng phải tuyệt con đường sống cuối cùng của nó hay sao?

Ông thầy chủ nhiệm cầm tờ giấy chuẩn bị đọc, bọn nam sinh bên dưới nháo nhào lên, tên nào cũng cầu được cùng phòng với nữ thần (là nó đấy)

Nó hắc tuyến giảng đầy đầu, ngẫm cầu mong trường thương tình cho nó một căn phòng riêng, dù nhỏ 1/3 phòng khác cũng được a!

Nhưng người tính không bằng trời tính, xem ra ông trời không thương nó thật rồi

-Lê Hoàng Bảo Nghi, Vương Thiên Ân, Vũ Kỳ Dương, Dương Quân Bảo, các em chung phòng 134__ ông thầy chậm rãi đọc

Thôi kệ, ở chung với anh và cậu cũng được, tại sao tên tăng băng này cũng bon chen vào chứ? Khẽ quay sang liếc nhìn biểu tình của hắn, hắn cũng liếc nhìn nó, đáy mắt tràn đầy trêu tức “Có duyên nhỉ”, nó bậm môi liếc xéo hắn rồi xoay qua chỗ khác, đáng ghét!

Cậu vui ra mặt, được chung phòng với bảo bối, ha ha. Anh cảm thấy lạ với cảm xúc của mình nên không thêm đoái hoài cậu, sao anh lại thấy vui chứ? Thật khó hiểu!

Bao trái tim “nhỏ bé” của bọn nam sinh vỡ vụn, vỡ tan giấc mộng cùng phòng với nữ thần.

8. Chương 8: Chương Đi Bar (1)

Nó buồn khổ về nhà dọn đồ, nó kể hết ama nghe mong mama cho nó rút học bạ chuyển qua trường khác nhưng mama chỉ cười hì hì rồi nói xem như là trải nghiệm, huhu mama không thương con !

Nó vào phòng, oa, to quá, đúng là trường cao cấp có khác, ngay cả kí túc xá cũng to khủng bố, thật thích!

Nó đảo quanh phòng, căn phòng to hơn nhiều lần so với trí tưởng tượng của nó, màu trắng đen là chủ đạo, có 4 cái giường khá lớn, có TV, máy lạnh, tủ lạnh...đủ tiện nghi cả, đây là kí túc xá hay khách sạn 4 sao nhỉ?

-Hai lúa_ thấy nó ngạc nhiên trước căn phòng mới, hắn liền cười mỉa

-Anh nói ai? Dám nói lằng nhằng hông?_ nó chống hông, phòng má cãi lại

-Tôi nói cô là đồ hai lúa

-Anh...

Thấy mùi chiến tranh ngày càng nồng nặc anh và cậu liền nhảy vào ngăn cản

-Chúng ta là bạn cùng phòng mà, có gì từ từ nói_ anh đứng ở giữa giải hòa

-Không ai thêm làm bạn cùng phòng với anh ta/ cô ta hết_ cả 2 đồng thanh, quay mặt về 2 phía khác nhau

Anh và cậu lắc đầu nhìn nhau, từ bao giờ hai người này trở nên trẻ con thế không biết

8pm

-Đi bar không?_ cậu đề nghị

-Đi_ hắn và anh đồng ý

-Nghỉ đi không?_ cậu quay sang hỏi nó

-Hai lúa như cô ta thì biết gì mà đi?_ hắn lại cười mỉa chăm chọc nó

Nó tức khí

-Ai nói tôi không biết, đi thì đi

Hắn nhếch mép

-Coi chừng đi làm trò cười cho người ta

Nó lườm hắn, chạy vào phòng tắm thay đồ, hắn, anh , cậu đều chuẩn bị sẵn sàng chỉ chờ nó mà thôi

Nó bước ra làm mất hắn, anh, cậu sắp rơi ra ngoài. Nó vận chiếc áo thun trắng ngắn, bên ngoài có jacket màu đen bóng, chiếc quần đen bó sát tôn lên body ác quỷ của nó, mái tóc nâu dài được buộc cao, trông cực kì quyến rũ, đúng chất dân chơi. Cậu cảm nhận được sắp xẹt máu mũi đến nơi rồi, anh đỏ mặt quay sang chỗ khác, hắn chỉ kinh diễm một chút rồi bình tâm lại nên không có biểu hiện gì khác lạ

Thấy ai cũng kì kì, nó hỏi

-Có vấn đề gì à?

-Không...không có gì_ anh và cậu lắp bắp trả lời

-Đi thôi__ hấn ra lệnh

Phía trước kí túc xá có 3 chiếc mô tô màu đen phân khối lớn, không cần nói cũng biết 3 chiếc xe đó là của hấn, anh và cậu.

Mà khoan bốn đứa mà có 3 chiếc?

-Có 3 chiếc thôi sao?

Hấn, anh, cậu đồng loạt gạt đầu

-Cô muốn đi với ai cũng được trừ tôi ra__ hấn

Nó bấu môi

-Anh nghĩ tôi thêm lăm à?

Nó phân vân không biết nên đi chung với ai, a biết rồi!

-Hai người đi chung xe nhá, tôi đi riêng__ nó cười đầy ngây thơ

-Nghỉ biết chạy?__ cậu nghỉ hoặc

Không chỉ cậu mà hấn và anh cũng vậy

Không nói gì, nó chỉ cười cười rồi đội mũ vào, ngồi lên xe và chạy

Tốc độ của nó cực nhanh, để lại hấn, anh và cậu ở lại hít khói !

Hấn hoài nghi, nó là Speed Queen hay sao? Xem ra con nhỏ này không phải dạng vừa đâu!!!

Hấn, anh và cậu cũng nhanh chóng đuổi theo

9. Chương 9: Chương Đi Bar (2)

Không lâu sau bọn nó đã đến bar Devil, bar này không ai khác chính là bar của bọn hấn

Bước vào bar, bọn nó chính là tâm điểm chú ý

Bọn hấn vừa vào bọn con gái đã hò reo inh ỏi

-Tam đại thiên vương kìa

-Á đẹp trai quá

-Đi chơi với em đêm nay nha mấy anh

....

Vân vân và mây mây. Bọn hấn dường như đã quá quen với chuyện này, cậu thì tươi cười nháy mắt với bọn con gái kia, hấn và anh lạnh lùng, ánh mắt ánh lên tia chán ghét.

Nhưng khi nhìn đến bên cạnh bọn hấn có nó, thì lập tức những chú mèo con diêm dúa kia liền biến thành hổ cái, bắn tia ghen tị, căm ghét về phía nó

-Con nhỏ đó là ai vậy?

-Hừ ai cho con nhỏ đó đi chung với mấy anh ấy chứ

-Khốn kiếp, lôi con nhỏ đó ra ngoài đi

....

Nếu ánh mắt có thể giết người thì e rằng từ nãy đến giờ nó không còn mảnh vụn gì rồi, nó im lặng chỉ dùng đôi mắt lạnh lùng, băng giá cùng khinh thường nhìn lũ kia. Và điều này không hề qua mắt được hấn, đây là nó sao? Thật bất ngờ! Hấn cười nửa miệng

Đương nhiên anh và cậu cũng nhận ra sự khác biệt đó, mắt hồn nhìn nó, đây là Bảo Nghi dễ thương, khá nhút nhát kia sao? Đánh chết bọn hần cũng không tin, nhưng thật sự vẫn phải tin nó bây giờ, một cô gái lạnh lùng, cao quý, độ lạnh băng này không hề thua kém hần. Khi nó lạnh lùng lại càng quyến rũ hơn, cậu hiện rõ hình trái tim trong mắt

Nó nổi bật như thế, quyến rũ như thế làm sao không trở thành tiêu điểm của bọn công tử, dân chơi trong bar. Tên nào cũng nhìn nó đôi mắt thèm thuồng vô cùng lộ liễu làm nó kinh tởm không thôi. Anh và cậu đảo mắt lạnh xung quanh cảnh cáo “Còn nhìn nữa tao móc mắt hết”

Bọn hần nhanh chóng tìm được chỗ ngồi

-Gin__ cậu

-Tequilla__ anh

-Vodka__ hần

-Whiskey__ nó

Bọn nó lần lượt gọi rượu

-Tôi cứ nghĩ cô là dân quê không biết gì chứ__ hần tuy chăm chọc nhưng trong mắt vẫn có vài tia tán thưởng

-Thứ tôi biết còn nhiều hơn anh nghĩ__ nó nhếch mép

Một người phục vụ mang rượu đến

-Bang chủ, bang phó, mời dùng__ anh phục vụ vô cùng kính cẩn

-Bang chủ, bang phó?__ nó nghi hoặc nhìn bọn hần

-Không biết Nghi có biết đến bang Devil hay không? Thiên Ân chính là bang chủ, còn chúng tôi là bang phó__ cậu giới thiệu

-Thì ra 3 người là Tam đại ác ma nổi tiếng trong giới Hắc đạo, xem ra tôi rất vinh hạnh được quen biết các anh__ nó ngạc nhiên không ít, phải biết Tam đại ác ma trong giới Hắc đạo vô cùng nổi tiếng với tài năng cùng độ tàn nhẫn, lãnh khốc, bang họ lãnh đạo, cũng chính là bang Devil lớn mạnh nhất, vô đối thủ

-Hình như cô cũng là một nhân vật không tầm thường trong giới Hắc đạo__ hần thâm ý nhìn nó

Hần quả nhiên là bang chủ Devil, không gì có thể qua mắt hần

-Anh nghĩ vậy sao? Cũng có thể đấy__ nó cũng cười thâm ý nhìn hần

Hần nhíu mày suy nghĩ, rốt cuộc nó là ai chứ, có lẽ không đơn giản chỉ là Speed Queen huyền thoại

Anh và cậu cũng vô cùng hoài nghi thân phận thật sự của nó trong giới Hắc đạo là gì? Xem ra nhìn nó đúng là không thể xem thường

10. Chương 10: Chương Đầu Mới Là Con Người Thật Của Cô ?

Đột nhiên từ đám ruồi nhặng có ba đứa trang điểm lòe loẹt, quần áo thiếu vải trầm trọng bước về phía bàn bọn nó

Ba đứa này không thèm hỏi ý mà trực tiếp ngồi bên cạnh bọn hần

Mùi son phấn nồng nặc làm nó buồn nôn, không khỏi nhíu mày, lập tức lấy tay che mũi

Nhìn khuôn mặt của hần và anh cũng không khác nó là mấy, không thương hoa tiếc ngọc thẳng tay đẩy 2 con nhỏ đó ra làm bọn chúng té đau đến bật khóc

Cậu thì lại khác, có vẻ đã quá quen với những loại con gái như thế này nên mặt không vẻ gì gọi là khó chịu, thấy thế con nhỏ đó liền đắc ý mơn trớn lên khuôn mặt hoàn mỹ của cậu, mắt đẹp ánh lên tia chán ghét cùng khinh thường, từ khi biết nó là mục tiêu mới cậu đã hoàn toàn nhập tâm vào nó nên lập tức bắt lấy cánh tay trắng nõn của con nhỏ kia, thẳng tay ném đi

Con nhỏ đó ủy khuất, rưng rưng nước mắt nhìn bọn hấn rồi dậm chân bỏ đi. Những đứa con gái khác có ý với bọn hấn bị hù dọa đến xanh mặt

Nó không nói gì chỉ nhàn nhã uống rượu, lắc lắc ly rượu đỏ rực trong tay, nhìn thứ nước màu đỏ sẫm sánh đẹp mắt nó ưu nhã nâng khoe môi, nhấp nhẹ ít rượu lần môi đỏ mọng ướt át, vô cùng dụ hoặc

Anh và cậu không dời mắt khỏi nó, thật muốn một phát cắn lấy đôi môi mê người đó, ngay cả tảng băng ngàn năm như hấn cũng bị nó làm cho ngậy người, nhưng sau đó nhanh chóng quay mặt đi nơi khác, khuôn mặt tuấn mỹ phiếm hồng

Nó không để ý đến thái độ của bọn hấn, uống cạn ly rượu, đột nhiên bật dậy, bước đến sân khấu

Mọi người nghi hoặc, hào hứng nhìn nó, không biết nó định làm gì?

Nó nháy mắt với anh chàng DJ ý muốn anh ta bật nhạc

Nghe tiếng nhạc vang lên nó bắt đầu múa cùng nhạc, nó vũ vô cùng đẹp mắt, đắm bên dưới hò reo lên, lắc lư cùng tiếng nhạc

Bọn hấn mắt mở to hết cỡ, nó muốn đắm con trai bên dưới nhập viện hết hay sao?

Quả nhiên vẫn có người không cưỡng nổi dụ hoặc của nó, bước lên sân khấu vũ cùng nó

Tên này cũng rất đẹp trai, nó nhếch mép, mắt đẹp ánh lên tia khinh thường, cũng chỉ là một tên háo sắc, hám gái. Bên dưới, cậu nổi lên tia ghen tuông hậm hực nhìn cảnh tượng trên sân khấu, nhanh chóng bước đến, anh cũng khó chịu nhưng không lộ liễu như cậu, vẫn giữ khuôn mặt khá bình thản, hấn thì vẫn bình thường.

Cậu bước đến tách tên kia ra, tặng hấn một cú. Tên kia cũng biết thân phận của cậu nên run sợ bỏ chạy.

Nó khá ngạc nhiên trước hành động của cậu, cậu như vậy là sao?

Hấn và anh cũng khá ngạc nhiên, cậu thích nó?

Thấy nó nhìn cậu chằm chằm làm cậu chột dạ

-Bảo chỉ thấy tên kia có ý xấu với Nghi thôi_ cậu ngại ngùng, gãi đầu cười trừ

Nghe cậu nói thế nó cũng chẳng nghi ngờ gì, cùng cậu trở lại bàn

Đến tận 11pm bọn nó mới trở về, kí túc xá đã sớm đóng cửa. Kí túc xá đóng cửa rất sớm, 9pm đã đóng rồi. Bọn hấn chỉ còn cách trèo tường để vào, đối với bọn nó đây chỉ là chuyện nhỏ, vô cùng đơn giản

Bốn đứa vào phòng thay đồ liền lập tức nhảy vào giường ngủ z...z...z...

Duy chỉ hấn vẫn còn thức khê liếc mắt nhìn khuôn mặt xinh đẹp, đáng yêu của nó đang ngủ, vẻ mặt của nó bây giờ lại vô cùng khác biệt với lúc nãy, rốt cuộc cô là ai? Đây mới chính là con người thật của cô?

11. Chương 11: Chương Giọng Hát Say Mê Lòng Người

Sáng sớm bọn hấn đã dậy rồi, chỉ còn nó - con sâu ngủ vẫn còn nướng đến khét. Gọi mãi mà nó không chịu dậy, anh và cậu đành bỏ tay. Hấn nhếch mép từ từ bước lại phía nó, thì thầm vào tai nó "Có ma kìa"

Kết quả đúng như mong đợi, nó lập tức mở mắt thức dậy, Hắt chần chạy tán loạn, la thất thanh

-MAAAAAAAAAAAAA

Bọn hấn bịt chặt tai, mặt nhăn nhó, nó định khùng bỏ âm thanh à?

Hấn cười nghiêng ngả trước hành động kì cục, đáng yêu của nó

Anh và cậu trợn mắt nhìn hấn, hấn cười?

Nó sau khi hoàn hồn mới trừng mắt nhìn tên khốn kiếp gạt nó, ánh mắt bùng nộ lửa giận

Haizz, nó không sợ trời không sợ đất, không gì nó sợ cả, chỉ mỗi sợ ma, ông trời thật quá đáng, sinh nó ra, còn sinh thêm con ma làm chi???

-Vương-Thiên-Ân_ nó nghiêng rằng nghiêng lợi gằng từng tiếng một

-E hèm, tôi chỉ có ý tốt gọi cô dậy thôi_ hần nén cười

-Vậy á, cảm ơn anh_ nó tuy cảm ơn nhưng ánh mắt thì muốn giết người làm hần hơi lạnh lạnh

Không lâu sau tụi nó đã có mặt tại lớp, vẫn như thế, lớp học vẫn là cuộc chiến tranh ác liệt, dường như vẫn còn chưa quen lắm nên mặt nó nhăn như khi

Giờ học nhạc, phòng nhạc...

-Kì Dương, em đánh một bài hát cho lớp nhé_ ông thầy đề nghị

Anh gật đầu bước lên, ngồi xuống, những ngón tay thon dài trắng nõn bắt đầu múa, đôi mắt phượng xinh đẹp khẽ nhắm lại

Có ai biết được, bây giờ anh rất muốn nó hát giống như lần đó, anh vô cùng nhớ nhưng giọng hát thoát tục kia

Không làm anh thất vọng, nó cất tiếng hát

Look into your dark blue eyes

I can feel you searching my heart

You'll find there's no need to hide

We know that is love

Now I'm looking through your heart

I can tell you that it is true love

Thank you for the time we have

We know that is love

Don't tell me that love's not waiting for us

If we really want to we can try

But you and I gotta make it happen

Since we know that is love

Don't tell me that love's not waiting for us

If we really want to we can try

What you've done

We know that is love

Everytime when I think of you

It's always thing goes into my mind

I just want to hold you close

We know that is love

Yes I want to share my dream

And I hope that you'll be there

Please do love me like before

We know that is love

Now I'm looking through your heart

I can tell you that it is true love

Thank you for the time we have

We know that is love

Giọng của nó lại lần nữa làm anh say mê, càng thêm khao khát mỗi ngày có thể nghe thấy, mỗi giờ, mỗi phút, mỗi giây, mỗi khắc

Những người khác ai cũng có độ ngạc nhiên, say mê như anh khi lần đầu nghe nó hát, ngay cả hấn cũng bị mê hoặc, tất cả im lặng lắng nghe

Nó kết thúc bài hát mà mọi người vẫn chưa hoàn hồn lại

Nó đâu biết giọng hát mình không tệ nhưng mà mọi người có cần làm lố như thế không???

12. Chương 12: Chương Chuẩn Bị Ngày Thành Lập Trường

Tiết học mới đó mà đã kết thúc dưới những cuộc chiến tranh khốc liệt và sự hi sinh anh dũng của những cái ghế thân yêu. Còn ngay tại bàn của nó thì không khá hơn là mấy, nó và hấn như chó với mèo, như nước với lửa đấu đá vô mồm với nhau

-Nè con heo ngốc kia

-Cái gì? Anh nói ai là heo ngốc hả đồ chảnh cún

-Cô...

-Tôi sao???

-Heo ngốc

-Chảnh cún

Hai người, bốn con mắt đối nhau, bắn ra tia lửa điện phóng về phía đối phương

.....

Thế đấy, dù anh và cậu có ngăn cản cỡ nào cũng bằng không, dù thế nhưng vẫn thích xem hai người này đấu đá, vô cùng con nít (bótay.com @.@)

Mới đó mà đến ngày thành lập trường

Một tuần trước ngày lễ

-Các em trật tự, năm nay trường chúng ta sẽ tổ chức ngày lễ thành lập trường, các lớp sẽ tự chuẩn bị, không biết lớp chúng ta sẽ chuẩn bị gì nào?

Bên dưới không thèm để tâm đến lời ông thầy nói, nhóm thì chơi cờ caro, nhóm thì chơi oẳn tù xì (con nít ghê =.=)

Ông thầy khóc không ra nước mắt với lớp iu dấu của mình, đành ngậm ngùi rút lớp ra khỏi danh sách dự tham gia tổ chức lễ

Nó vô cùng hưng thú với các buổi lễ thú vị, náo nhiệt như thế này

Tuy chỉ mới học ở đây vài tuần nhưng nó cũng biết được, lớp này không chỉ đam mê chiến tranh mà vô cùng lười nhác, nhìn thấy ông thầy chủ nhiệm buồn bã nó cũng không đành lòng, quyết định chấn chỉnh lại lớp

-Tôi rất không thích thái độ biếng nhác của các bạn, đây cũng là một dịp tốt để vui chơi, tăng thêm tình cảm lớp, sao chúng ta lại không cùng nhau tổ chức

Ông thầy nghe nó nói vô cùng mừng rỡ, thiếu chút nữa là bật khóc, cuối cùng lớp cũng có một người hiểu chuyện, một học sinh gương mẫu

Bon nam sinh tuy vô cùng yêu mến nó nhưng độ lười biếng đã ăn quá sâu nên cũng chỉ lắc đầu, không để tâm

-Vui gì chứ ở nhà chơi game không sướng hơn sao?__ nam sinh 1

-Làm chi ệt__ nam sinh 2

-Phiền phức__ nam sinh 3

....

Từng nam sinh nói lên ý kiến, những nam sinh khác cũng vô cùng tán thưởng, nó thật muốn tức điên với lũ này

-Nghĩ nói không sai, tụi bây mau đồng ý đi__ cậu đứng lên ra lệnh, dù cậu cũng không phải người siêng năng gì nhưng nó làm gì cậu cũng ủng hộ (cái này có được gọi là đại gái không nhỉ?!)

Bọn nam sinh do dự, bắt đầu bàn tán

-Được__ cuối cùng cả lớp đều đồng ý, nó nở nụ cười vui, dù biết chưa ai hoàn toàn muốn tham gia nhưng nó sẽ cố gắng làm mọi người mở rộng mắt

Hắn này giờ vẫn im lặng không nói gì, hắn vốn là người ít nói, không thích tiếp xúc với nhiều người, chỉ có anh và cậu là bạn, đối với lễ hội lần này hắn đương nhiên sẽ không tham gia

Hắn đột nhiên bật dậy nhảy qua cửa sổ rồi biến mất

Nó kinh ngạc nhìn hắn, đây là thái độ gì chứ?

Anh và cậu cũng hiểu được tại sao hắn lại như thế

Tên tăng bằng lúc nào cũng khác người, cũng làm nó không vui, nó không tin nó không chinh được hắn

-Bảo Nghi em có ý tưởng gì cho buổi lễ này

-Em nghĩ chúng ta hãy làm một quán đồ ngọt cosplay

-Tốt lắm vậy thầy sẽ lên phòng hiệu trưởng để đăng kí

Kí túc xá...

-Nè chảnh cún, tại sao anh lại không tham gia?__ nó hỏi hắn

-Không thích__ giọng nói của hắn không có chút độ ấm nào

-Sẽ rất vui đó__ nó cố thuyết phục

-Không thích__ hắn vẫn vậy

-Anh...đồ hết thuốc chữa__ nó tức giận bỏ đi

-Này mày định không tham gia thật à?__ anh

-Mày là bạn tao mà mày không hiểu tao sao?__ hắn ngược mặt nhìn anh rồi cũng đi ra ngoài

Anh và cậu bắt lực nhìn nhau

Nó và các nam sinh trong lớp bắt tay vào việc chuẩn bị, và đương nhiên là không có hắn

Nó phân công ỗi người, một nhóm chuẩn bị bàn ghế, một nhóm trang trí quán, một nhóm cập nhật menu đồ ngọt cho quán, một nhóm làm bằng hiệu và nó là người chuẩn bị trang phục cho cả lớp. Nó chính là người cực nhất, không ai biết may vá hết nên nó đành phụ trách một mình may trang phục cho 39 người (trừ hắn). Quả nhiên như lời nó nói, trong thời gian một tuần làm việc cùng nhau mọi người trong lớp đều cảm thấy thân thiết hơn, có nhiều niềm vui hơn, bây giờ bọn họ đã hoàn toàn yêu thích buổi lễ này, nó đương nhiên rất vui.

Nó may ngày may đêm nhưng vẫn chưa hoàn thành xong 1/2 công việc, nó ngay cả giờ ăn, giờ ngủ cũng cố gắng làm, làm anh và cậu thương xót không thôi, hần cũng không phải người sắt đá mà không có cảm xúc gì trước sự nỗ lực cùng cực khổ của nó và lớp

Ngày mai là tổ chức buổi lễ rồi, vậy mà nó còn những 2 bộ chưa hoàn thành, nó vừa làm vừa ngủ gật, đã mấy ngày rồi nó không ngủ, quả thật rất mệt mỏi, cuối cùng nó cũng không chịu nổi phải gục xuống

Một bóng người bước đến bên nó, lấy kim chỉ và trang phục đang dang dở trong tay nó

-Heo ngốc

Người đó lặng lẽ may dù không biết may nhưng vẫn cố gắng giúp nó hoàn thành không chỉ 39 bộ mà là 40

13. Chương 13: Chương Ngày Thành Lập Trường

Sáng sớm nó giật mình thức dậy, hoảng hốt xem đồng hồ, 5h30 rồi, nó tự mắng mình, con heo ngủ. Nhưng khi mình thấy đầy đủ 40 bộ trang phục, nó mới giật mình, là ai giúp nó?

Nhìn bên cạnh có một người đang ngủ, là hần?

Là hần giúp nó sao? Hần không thích buổi lễ này mà

Nhìn những vết thương còn rướm máu chỉ chít trên mười đầu ngón tay trắng nõn của hần, nó thực đau lòng, con trai làm sao biết may, vậy mà hần giúp nó đến bị thương như thế này, xem ra hần không hoàn toàn là tên xấu xa, vô cảm. Nghĩ đến đây nó lại nhoẻn miệng cười

Nó nhanh chóng đi lấy hộp y tế giúp hần băng bó. Nó vô cùng nhẹ nhàng băng lại, sợ làm hần thức giấc

Nhưng hần là một người rất nhạy nên khi nó vừa đụng tay hần, hần đã tỉnh

-Heo ngốc, cô làm gì vậy?

-Tôi giúp anh băng vết thương

Hần không nói gì ngoan ngoãn ngồi im để nó làm, nhìn vẻ nghiêm túc cùng tỉ mỉ của nó, tim hần đột nhiên rối loạn. Sợ hãi trước biểu hiện của tim mình, hần cố gắng xoay mặt chỗ khác để bình tâm. Nó chăm chú giúp hần nên không phát hiện hần bất thường

-Xong rồi

-Cảm ơn_ hần lí nhí cảm ơn

-Không ngờ tôi được tặng băng như anh cảm ơn, rất vinh hạnh a_ nó trêu hần

-Haha nói đùa vậy thôi, thật ra người cảm ơn là tôi mới đúng, cảm ơn vì anh đã giúp tôi_ nó mỉm cười

-Tôi không giúp cô, chỉ giúp lớp_ hần cố nói lạnh, dù vậy nó vẫn rất hài lòng, xem ra hần đã thông suốt rồi

Không lâu sau mọi người đã tập trung đông đủ ở lớp, nó phát ổi người một bộ trang phục khác nhau.

Nó hóa trang thành một cô công chúa, vận một chiếc đầm ngắn màu hồng phấn xòe rộng cúp ngực, tóc dài vắn lên cao, đính thêm một chiếc vương miện kim cương xinh xắn, trang điểm nhẹ làm nó càng thêm xinh đẹp. Nó quả thực là một nàng công chúa xinh đẹp tuyệt sắc bước ra từ trong tranh, làm bọn con trai điên đảo tâm hồn

Hần thì hóa thân thành một vampire cực kool, cực lạnh, hần mang kính áp tròng màu đỏ, còn gắn hai chiếc răng nanh trông không khác gì vampire thật

Anh thì vận một bộ lễ phục của bạch mã hoàng tử, vô cùng hoàn mỹ

Còn cậu hóa trang thành một kị sĩ vô cùng tuấn tú

Mọi người ai cũng vui vẻ nhìn thành quả của mình, đó là một quán đồ ngọt vô cùng dễ thương, cũng không kém phần hoành tráng

Ông thầy không kiềm nổi xúc động, ôm một nam sinh, huhu khóc

Ai cũng buồn cười nhìn ông thầy trẻ con

Ngày thành lập trường này được tổ chức rất rộng lớn nên khách đến không chỉ là học sinh phụ huynh trong trường mà còn có những người ở bên ngoài, nhưng nhiều nhất vẫn là nữ sinh của các trường khác, tại sao ư? Hai chữ thôi “trai đẹp”.

Quán của nó là nơi đặc khách nhất, bởi vì đây là nơi qui tụ nhiều trai đẹp nhất, con trai trong lớp nó tuy không tuần mỹ như bọn hần nhưng ai cũng thanh thanh tú tú. Những cô khách nữ luôn chớp chớp đôi mắt hình trái tim

-Đẹp trai quá à!_ nữ 1

-Trời ơi nhiều trai đẹp quá sao trái tim nhỏ bé của tôi chịu nổi đây trời_ nữ 2 (bà này hơi lớ .=.)

-Khỏi ăn uống gì hết, nhìn mấy ảnh cũng đủ no rồi_ nữ 3

Không chỉ nữ, mà khách nam cũng rất nhiều

-Bạn gái đó là ai vậy, xinh quá_ nam 1

-Trường nam sinh mà có con gái ư? Mà nhìn đẹp phết_ nam 2

....

Nó dở khóc dở cười trước những khách hàng có 1-0-2 này, tuy vậy nó cũng tận tình phục vụ

Niềm vui không chỉ như vậy, lớp tụi nó còn được nhận giấy khen là lớp tham gia tích cực và tốt nhất

Xem ra học tại ngôi trường này không phải là không tốt

14. Chương 14: Chương Thực Hiện Nhiệm Vụ_ Sát Thủ Bạc Nhất

Mới đó lại thêm vài tuần trôi qua nữa, nó cũng dần dần quen với ngôi trường độc đáo này, tuy vậy nó vẫn không thể nào thờ nổi trước những con mắt khao khát nuốt chửng nó vào bụng, thực đáng sợ !!!

12pm

Đêm nay, em bỗng thấy mình cô đơn trong vòng tay thân quen.

Sau đêm nay, có lẽ em sẽ phải buông những giấc mơ – những lập lờ.

Có sai không khi trong lòng còn chút yêu thương xưa buồn vương.

Nhưng thật tâm em không muốn đôi ta xa cách nhau.

Có sai không khi đêm về em vẫn nghe âm thanh ấy.

Thoáng mùi hương cũ như vừa mới đây.

Là do em cố chấp... Cho rằng mình đúng.

Em cứ ngỡ năm tháng xóa hết bao nhiêu kỉ niệm cũ.

~ Giữ em đi_ Thùy Chi

~Tiếng chuông điện thoại của nó reo lên, nó nhìn vào màn hình, bỗng hơi giật mình, sao giờ này mà người đó lại gọi, chắc có nhiệm vụ mới rồi

Nó khẽ nhìn bọn hần, xem ra bọn hần đã ngủ say hết rồi, tốt lắm, nó lên ra ngoài nghe điện thoại

-Tôi nghe đây, boss

-Có nhiệm vụ đặc biệt cho cô, địa chỉ ta đã gửi qua điện thoại của cô, hành xử cẩn thận, đối tượng lần này không dễ đối phó đâu_ một giọng nói không chút độ ảm vang lên từ đầu dây bên kia

-Vâng

Nó cúp máy, nhanh chóng xem tin nhắn, xem ra đối tượng này quả thật không đơn giản, nó nhếch mép
Nhanh chóng thay một bộ quần áo màu đen, mang một chiếc mặt nạ quỷ, nó thoát cái đã ra khỏi kí túc xá
Nó vừa đi khỏi thì trong phòng có một đôi mắt mở ra, rốt cuộc cô là ai?

Đối tượng của nó lần này chính là Hắc vương, một người có tầm cỡ không nhỏ trong giới Hắc đạo

Nó nhanh nhẹ lén vào bên trong căn biệt thự, hừ xem ra cái lão này cũng biết có ngày bị ám sát nên lắp rất nhiều thiết bị báo trộm, cũng như một đội bảo hộ hùng hậu, nhưng thật xui cho lão người ra tay lần này lại là nó

Nó như một con mèo đen lén vào các góc ngách tránh các tên vệ sĩ

Thoắt cái nó đã vào được phòng ngủ của lão, nhưng nó thật bất cẩn khi vào phòng quá vội, mà không ngờ rằng trong này lại có hơn mười tên vệ sĩ, nhưng như vậy thì đã sao?

Nó liếc mắt bằng hàn nhìn làm bọn chúng không rét mà run, cùng nhau xông lên tấn công nó, nó nhếch mép, phóng thẳng mười cây kim độc vào yết hầu của mười tên vệ sĩ cùng một lúc, bọn vệ sĩ trợn trắng mắt, sùi bọt mép, cùng nhau đồng loạt ngã xuống, chết không nhắm mắt, không biết vì sao mình chết

Nó không thèm liếc đến, bước vội đến phòng khác tìm Hắc vương

Thì ra ông ta ở đây

Nhìn cánh cửa được khóa cẩn thận, nó cười nửa miệng khinh bỉ, ông nghĩ rằng với cánh cửa này có thể ngăn tôi sao, ngây thơ !

Nó thẳng chân đạp một cái thật mạnh, cánh cửa đổ rạp xuống, nó tiện tay tặng cho hai tên vệ sĩ hai cây kim độc

Hắc vương hoảng sợ nhìn hai tên vệ sĩ chết tươi trên đất, kim độc, mặt nạ quỷ, cô ta là...

-So...so...sophia__ lão ta lắp bắp

-Không ngờ ông cũng biết tôi đây__ giọng nói mang đầy tia lạnh lẽo, chết chóc

Ông ta sợ đến trắng bệch cả mặt, Sophia chính là sát thủ nổi tiếng nhất, mỗi khi cô ta ra tay đều có người chết, không bao giờ không thực hiện được, một sát thủ bậc nhất nổi tiếng lạnh lùng, tàn nhẫn, giết người không gớm tay, mặt nạ quỷ và những mũi tên độc chính là điểm riêng của Sophia

-Tôi sẽ cho cô tiền...tôi...tôi rất nhiều tiền...tôi...

-Lắm lời__ nó không để lão ta nói xong liền ban cho lão ta một phát súng ngay giữa trán, máu tươi phun ra khắp nền đất, trông vô cùng kinh dị

Nó nhếch mép, không ngờ lại ra tay dễ dàng như vậy, định rời khỏi, bỗng nhiên nó trừng mắt nhìn cái điều khiển trong tay lão, khốn kiếp, lão già chết tiệt!

Không còn cách nào khác nó đành nhảy cửa sổ xuống, chạy thật nhanh tránh xa căn biệt thự

Nó vừa chạy đi không xa liền một tiếng nổ vang trời vang lên, trong phút chốc căn biệt thự nổ tung

Nó nhìn cảnh tượng căn biệt thự cháy sáng rực trong trời đêm, nó nhếch mép, nhanh chóng rời khỏi, lấy điện thoại ra gọi cho boss

-Đã hoàn thành

15. Chương 15: Chương Bạn Học Mới

Nó trở lại kí túc xá, thay bộ đồ khác, ôm gối ngủ khò khò như không có gì xảy ra

Hắn nghi ngờ nhìn nó, cô ta vừa đi đâu? Người lúc này gọi cô ta là ai? Lê Hoàng Bảo Nghi, rốt cuộc cô có bao nhiêu bí mật mà tôi không biết?

Hắn thâm trường nhìn nó, xem ra cô ngày càng thú vị hơn rồi, trong lòng bỗng dâng lên cảm giác muốn tìm hiểu nó

Lớp 10A1

-Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới

Bọn nam sinh bên dưới lại nháo lên như lần nó lần đầu vào học

-Nữ hay nam?_ nam sinh 1

-Nếu là bạn nữ xinh đẹp giống nữ thần thì hay quá_ nam sinh 3

-Đúng đúng đúng_ nam sinh 3 gật đầu lia lịa

....

Vân vân và mây mây, bọn nam sinh bên dưới sôi nổi bàn ra tán vào về bạn học mới này. Nó và bọn hắn cũng không thèm quan tâm đến, đặc biệt là nó và hắn, bởi vì tụi nó đang chuyên tâm vào chuyên môn - cãi lộn (.=.”)

-Heo ngốc, tối ngủ chưa đủ hay sao mà ngủ gục ở đây, văng nước miếng vào vở tôi thì sao_ hắn hét lớn vào mặt nó khi nhìn thấy khuôn mặt ham ngủ của nó, từ miệng chảy ra một dòng nước (éc...mất hình tượng quá _ _”)

-Hả??? Để người ta ngủ coi, ngồi im đi lát chụy về cho cứng găm xương_ nó lim dim, nói bằng giọng ngáy ngủ vò đầu hắn

Đầu hắn bốc khói trùm mắt nhìn nó, con nhỏ này chán sống rồi hả?

Anh và cậu ở bàn trên nhin không được bật cười ha hả bất chấp hình tượng, và kết quả là nhô lên hai cục u trên đầu

-Con heo ngốc kia, cô chê sống lâu quá rồi phải không?_ hắn như Tu La từ địa ngục, giọng nói lạnh ngắt vang lên làm nó lạnh cả sống lưng

-Ách...ha ha xin lỗi tôi đang mơ về cún con nhà tôi nên nhầm anh với nó_ nó cười hì hì với vẻ mặt ngây thơ vô (số) tội

-Bộ tôi với nó giống nhau lắm à?

-Giống, anh cực kì giống con cún Thiên Ân của tôi_ nó gật đầu, mắt đẹp mang ý cười

-Cô...cô..._ hắn tức đến nghẹn họng

-Áyda, tội nghiệp cháu tôi con nhỏ mà đã cà lâm rồi, khổ thân thằng nhỏ_ nó mang vẻ mặt ưu thương nhìn hắn, giống như một người cô đang tiếc rẻ cho cháu

Hắn bùng nộ ngút trời, trừng lớn mắt nhìn nó, nó cũng chẳng vừa, trừng lại hắn

Biết nếu tiếp tục diễn ra thì sẽ có oánh lộn nên cậu nhảy vào cười nịnh nọt nó

-Nếu bạn mới là nữ cũng không xinh đẹp như Nghi đâu

Có bạn mới à? nó và hắn cùng nhau đồng thanh

Cậu và anh bờ phờ nhìn hai người mới từ sao Hỏa nhảy xuống này

-Ai cho anh/ cô bắt chước tôi_ đồng thanh tập 2

-Lại nữa_ đồng thanh tập 3

-Bạn mới vào đi em_ ông thầy lớn tiếng mời người bạn kia vào làm dứt đoạn cuộc chiến tranh ngôn ngữ của hai tụi nó

-Chào các bạn, mình tên là Trịnh Kiều Mi, mong mọi người giúp đỡ mình nhiều nhé__ cô bạn Kiều Mi kia nở nụ cười ngọt ngào nhìn cả lớp

Cô ta rất xinh đẹp, mắt hạnh to tròn màu đen huyền, mũi nhỏ cao vút, đôi môi nhỏ xinh đỏ tươi, làn da trắng trẻo như trứng gà bóc, mái tóc nhuộm đỏ xoã ngang vai, rất xinh nhưng nhìn thể nào cũng không bằng 1/3 của nó

Bọn nam sinh bên dưới ngất ngây như con gà tây

-Xinh quá__ nam sinh 1

-Nhưng không xinh bằng nữ thần__ nam sinh 2 nhận xét

-Ừ đúng, không bằng__ nam sinh 3 gật đầu đồng ý

...

Cô ta đang say đắm nhìn bọn hấn thì bị những lời này làm cho tức giận, khuôn mặt đẹp vì giận mà méo mó, vằn vẹo, căm tức tìm kiếm con nhỏ nào là nữ thần

Vừa nhìn thấy nó, cô ta đã sững người, đẹp, rất đẹp, rất rất đẹp, đẹp đến người nhìn hít thở không thông, con nhỏ đó là thiên sứ hay người phàm vậy, sao có người xinh đẹp như vậy được, không thể nào. Cô ta hung hăng trừng mắt nhìn nó, thật muốn cào nát khuôn mặt tựa như tranh như họa của nó, cô ta không cho phép ai được đẹp hơn cô ta, cô ta là người đẹp nhất ! (con nhỏ nỳ tự tin gúm)

Nó đương nhiên phát hiện ra ánh mắt đầy thù ý của cô bạn mới dành ỉnh, nhếch mép, con người màu tím huyền bí lạnh lùng nhìn lại. Đối mắt với nó, cô ta như cảm nhận được một trận áp lực cực đại đè nặng mình, đổ mồ hôi lạnh nhìn nó, nó thực đáng sợ, dù sợ đến mức thở không được, nhưng tâm lại càng thêm tức hận

Ông thầy chủ nhiệm sắp cho cô ta ngồi vào bàn kế bên nó, nó lơ đãng chào hỏi

-Chào__ nhàn nhạt phun ra một chữ

Cô ta không thèm trả lời, hừ lạnh một cái rồi quay mặt sang chỗ khác

*GTNV:

Trịnh Kiều My: 16t, xinh đẹp, xảo quyệt, độc ác, thích bọn hấn (ham hố), cực kì ghét nó

16. Chương 16

Liếc nhìn nó cái lộn vô cùng thân thiết với hấn, cậu và anh cũng quay xuống chơi chung, cô ta nổi lên lòng ghen tị, sao số nó lại được nhiều người ưu tú vây quanh như thế chứ, cô ta cũng là mỹ nhân mà

Nó biết cô ta đang vô cùng tức giận, như thế thì sao, nó lại càng thích thú hơn

-Nè heo ngốc kia, đang âm mưu gì?__ nhìn biểu hiện vô cùng gian tà của nó hấn liền biết nó đang mưu tính hại người

Nó mỉm cười nhìn hấn, xem ra tên tăng bằng nó ghét nhất lại là người hiểu nó nhất

-Không gì cả__ dù thế nó vẫn phủ nhận, nhún nhún vai

Hấn nheo mắt nhìn nó, khuôn mặt nó hiện ra một chữ "XAÔ", lại thấy cô ta đang hung hăng liếc nó thì hấn cũng đã hiểu ra, gật đầu thỏa mãn tỏ mò

Nó nở nụ cười như có như không hỏi cô ta

-Đừng nhìn tôi như thế, coi chừng người ta nghĩ cô là les đấy__ nó 'hảo tâm' nhắc nhở

-Phi! Cô có gì đẹp chứ, không bằng một ngón chân của tôi__ cô ta tự tin thái quá, khinh thường liếc nó

-Vậy sao__ nó nhướn mày, ra vẻ hoảng hốt

-Đúng_ cô ta gật đầu chắc nịch

Nó cười cười rồi quay mặt nơi khác, thấy thế cô ta lại càng đắc ý rằng nó đã chịu thua mình, không khỏi bật cười ngạo mạn, nhưng cô ta lại không thấy được tia khinh bỉ trong đôi mắt đẹp của nó

Tối, bar...

-Như cũ_ cậu gọi rượu

-Vâng, bang phó_ anh phục vụ lễ phép, đầy cung kính

Như những lần khác bọn nó luôn là tâm điểm của sự chú ý. Bọn hần vận quần jean, áo sơ mi trắng. Nó vận chiếc áo pull trắng có chữ “BAD GIRL”, quần jean ngắn đến đùi được mài rách, tóc dài búi lên, trông cực kì quyến rũ, đầy lôi cuốn

Phía xa một cô gái xinh đẹp bước đến, trang điểm đậm, quần áo không thể ngắn hơn nữa, khuôn mặt xinh đẹp sắc sảo, dù thế vẫn có thể nhận ra cô gái kia chính là bạn học thân mến vô cùng đáng yêu - Kiều Mi (tự nhiên buồn nôn quá...ợe...)

Nó đầy thích thú nhìn cô ta

Cô ta không cần xin phép, trực tiếp ngồi xuống cạnh hần, tự tiện uống ly rượu hần đang uống dở

Hần càng thêm chán ghét cô ta, mắt phượng càng thêm lạnh lẽo

-Không ngờ bạn Mi đây lại tự nhiên đến thế_ cậu tươi cười nói với cô ta, nhưng lời nói đầy vẻ châm chọc

Cô ta bị nụ cười của cậu làm chói mắt không thèm quan tâm đến cậu đang nói gì, cười e lệ, thẹn thùng nhìn cậu

Cậu thật sự sắp nôn ra rồi

-Không khí ở đây không tốt, đổi điểm đi_ anh trầm mặc này giờ cũng không chịu nổi phải lên tiếng

Cô ta nghe thế giận điên người, anh ta đang nói mình làm không khí không tốt hay sao, được lắm tôi nhất quyết không tha cho anh !

-Bạn Mi ở lại chơi vui nhé_ trước khi đi còn quay lại chào cô ta

Cô ta hừ lạnh, nghiêng răng nghiêng lợi liếc nó, khốn kiếp, mày hãy đợi đó, tao không dễ dàng tha ày đâu

17. Chương 17: Chương Speed Queen

-Đi đâu bây giờ_ anh hỏi

-Đường đua tốc độ_ nó nhàn nhạt nói ra một nơi

Cả bọn cùng gật đầu đồng ý

Đường đua tốc độ...

Bọn nó tìm chỗ ngồi để xem cuộc đua xe đang đua, bọn khán giả không thể ngồi yên được, đứng dậy hò reo cổ vũ inh ỏi

-Nếu hôm nay được xem Speed Queen đua thì tốt biết mấy a_ cậu chính xác là fan cuồng của Speed Queen

Anh cũng gật đầu đồng ý, quả thật anh rất muốn biết Speed Queen huyền thoại tài năng như thế nào

Speed Queen là một cô gái rất trẻ, khoảng 16, 17t, tuy chưa ai nhìn thấy khuôn mặt của Speed Queen nhưng ai cũng tin chắc rằng cô ấy là một cô gái vô cùng xinh đẹp, được mệnh danh là Speed Queen thì tất nhiên nó chính là một tay đua siêu tốc, vô đối thủ

Nó buồn cười, chẳng phải Speed Queen đang ở đây sao ?

Hần khẽ cong khóe môi, tạo thành một đường cong hoàn mỹ nhìn nó

Biết hẳn đã sớm biết thân phận Speed Queen của mình nên nó cũng không ngạc nhiên lắm, trong lòng thầm tán thưởng hẳn

Cuộc đua cuối cùng cũng kết thúc, người chiến thắng là một cô gái khá xinh đẹp, khuôn mặt trái xoan thanh tú được tô đậm bằng nhiều lớp son phấn. Cô gái kia hét lớn

-Đứa nào là Speed Queen ra đây đua với tao_ cô gái đó đã thắng không biết bao nhiêu cuộc đua nên vô cùng ngạo mạn

Khán giả bên dưới vô cùng sôi sục, cô gái quả thật gan lớn lắm, dám thách đấu cùng Speed Queen, nếu Speed Queen thi đấu cùng cô ta chắc chắn sẽ có một cuộc đua không thể quên a

-Được thôi_ một giọng nói bằng lãnh vang lên trong đám đông, cô gái kia thì mỉm cười tự tin, haha hôm nay tao sẽ soán ngôi Speed Queen này

Khán giả vô cùng ngạc nhiên, Speed Queen xuất hiện rồi, vội vàng tìm kiếm nơi phát ra giọng nói kia. Nhưng chỉ thấy một cô gái xinh đẹp đang đội chiếc mũ bảo hiểm che kín mặt, bên cạnh là chiếc xe mô tô phân khối lớn màu đen

Hắn cười như không cười, chịu ra mặt rồi sao ?

-Tất cả vào vị trí_ trọng tài

một tiếng súng chỉ thiên vang lên, ngay lập tức hai chiếc xe rồ ga vọt một cái không thấy bóng dáng, tội nghiệp ông trọng tài ở phía sau hít khói

Nó thông thả chạy như không có cuộc đua nào cả, cô gái đó liếc mắt nhìn nó, hừ chạy như vậy cũng gọi là Speed Queen sao? Nhanh chóng vọt chạy nhanh bỏ nó khá xa. Nó ở phía sau cười mỉa, ngựa non háo đá !

Đến nửa đường đua nó mới bắt đầu chạy với tốc độ kinh hoàng của mình, cô ta xanh mặt nhìn nó sắp đuổi kịp mình, cũng rồ ga chạy nhanh hơn. Đến đường cua cô ta giảm tốc lại, còn nó vẫn giữ tốc độ kinh khủng kia vượt mặt đối thủ. Cái gì? Cô ta đến cua quẹo mà không giảm tốc, cô ta muốn chết sao? Phải biết nếu giữ tốc độ cao khi đến cua quẹo chắc chắn sẽ ngã xuống vực. Cô ta hoảng hốt nhìn nó, bên ngoài đường đua khán giả cũng nín thở nhìn nó, tất nhiên cũng có bọn hắn, dù biết kỹ năng đua xe của nó vô địch nhưng không hiểu sao hắn vẫn cảm thấy vô cùng lo lắng cho nó, thật khó hiểu ?!

Nó nhếch mép, của một đường vô cùng đẹp mắt và chạy thật nhanh trở về đích

-Hoan hô !!! Speed Queen !!! Speed Queen !!!

Cô gái kia cuối cùng cũng tâm phục khẩu phục trước kỹ năng siêu xuất sắc của nó, quả nhiên là Speed Queen

Đến khi cuộc đua vừa xong thì đã không thấy Speed Queen đâu cả làm bon fans thất vọng, vốn định xin chữ kí vậy mà...

Cậu và anh cũng thật tiếc, buồn bã ra về

-Ừa Nghi đâu? _ bây giờ cậu và anh mới phát hiện không có nó

-Kia kia_ hắn chỉ phía xa nơi 3 chiếc mô tô đang dừng và Speed Queen

SPEED QUEEN???

Nó cười mỉm ra cười với bọn hắn

-Định đứng đó đến sáng luôn à?

-Nghi...Nghi...Nghi là Speed Queen_ cậu quá ngạc nhiên, không khỏi cà lăm

Nó nhẹ gật đầu

Cậu và anh há to miệng đủ để một cái trứng ngỗng vào

Nó không khỏi buồn cười nhìn hai người họ

18. Chương 18

Hôm nay nó vui vẻ cuộn gói về nhà. Mỗi tháng mỗi người đều được về nhà hai ngày vào cuối tháng. Há há về nhà là vui nhất, không có bọn hấn càng vui hơn. Nó vừa về nhà vừa tung tăng ca hát líu lo. Trong...thùng rác có ba tên đang lẩn trốn theo dõi nó, không có bọn hấn nó vui lắm sao, ba tên thầm chảy nước mắt trong lòng (hết chỗ trốn rồi à =.=)

Có lẽ do quá vui sướng nên nó không thêm để ý xung quanh, cười tít mắt chạy vào nhà

-Mama iu dẫu ời ời ơi, con gái xinh đẹp, đáng yêu, thông minh tuyệt đỉnh của mama về rồi đây__ giọng nó lạnh lạnh khắp nhà

Mama nó mừng rỡ chạy ra ôm nó vào lòng

-Mama nhớ con quá

-Con cũng nhớ mama nữa

-E hèm, hình như hai người bỏ sót tui rồi__ baba nó trẻ con chẳng thua gì nó

-Ah baba, baba đi công tác về rồi__ nó nhào vào lòng baba nó làm nũng

-Con gái cưng của baba, baba vừa về hôm qua__ baba ôm nó thật chặt, xoa đầu con gái cưng

Ba người cùng nhau ngồi vào sofa trò chuyện

-Thế nào rồi, con học trong trường đó được không?__ baba hỏi han nó

Nó bấu môi

-Tốt hơn học với người rùng

Bama cười nhìn nó

Reng...reng...

-Uả ai vậy ta?__ nó nhúu mày thắc mắc, trong lòng cảm thấy bất an

Mama nó ra mở cửa

-Chào bác__ bọn hấn lễ phép chào mama nó

-Các cháu là bạn của Bảo Nghi à? Vào nhà đi__ mama nó cười hiền mời bọn hấn vào

-Bảo Nghi, bạn của con này

Bạn??? Bạn nào???

Nó nghi hoặc nhìn ra cửa, ba khuôn mặt hại nước hại dân đập vào mắt nó, khóe miệng nó co quắp, ba tên này ở đây làm gì? Đừng nói là quá hoại hai ngày an nhàn của nó nhá??? Thượng đế, Chúa, Quan Thế Âm Bồ Tát, Phật Tổ,...cứu con !!!

-Chào bác__ bọn hấn lại lần nữa lễ phép chào baba nó

Nhìn thấy nó chật vật, khóc không ra nước mắt, hấn vô cùng hả hê

-Bảo Nghi, con sao vậy bạn đến mà thái độ thế đấy

Bị mama mắng nó mới hoàn hồn, mời bọn hấn ngồi, nhưng ánh mắt ại như muốn ăn tươi nuốt sống người ta vậy

-Không biết bọn cháu có làm phiền hai bác không ạ__ hấn trưng bộ mặt ngoan hiền, lễ phép làm nó cảm tức tót lửa

-Phiền, rất phiền__ không để bama trả lời, nó liền nhảy vô nói

-Bảo Nghi__ bama không vui nhìn nó

Nó rút cổ

-Chỉ có hai ngày nghỉ thôi, sao các cháu không về nhà?

-Bama chúng cháu đều đi công tác ở nước ngoài rồi ạ__ anh và cậu trả lời

-Cháu không có bama__ hấn nhàn nhạp nói

Không hiểu sao nhìn thấy hấn tịch mịch, buồn bã, tìm nó lại ầm ầm đau

-Nếu các cháu không chê thì cứ ở nhà hai bác__ baba nó vui vẻ nói

-Không chê ạ__ bọn hấn mừng rỡ đồng ý

Có ai biết bây giờ nó thế lương như thế nào, tiêu luôn hai ngày nghỉ của nó T.T

19. Chương 19: Chương Tim Đập Loạn Nhịp

Nó thật muốn tức điên với đám rảnh rỗi sinh nông nổi này mà, ức chế quá !!!

-Bảo Nghi, phụ mama nấu ăn nào?

-Vâng__ đang buồn bực mà nấu ăn là cách xả stress tốt nhất đối với nó

Nó rất thích nấu ăn a, tại sao ư? Nó không biết !!!

-Nhiều thế mama?

-Còn có ba cậu bạn của con nữa mà

Nó bắt mẫn bữu môi

Anh và cậu cười đến tí mắt, cơ hội ngàn năm có một a

Hấn lại giở trò chọc ghẹo

-Heo ngốc mà biết nấu à?

Nó hung hăng liếc hấn, dẫu môi xinh cãi

-Được tôi nấu cho ăn là phúc đức ba đời của anh đó biết chưa

Sao lúc này hấn lại thấy nó đáng yêu thế nhỉ, khuôn mặt vì giận mà đỏ ửng, phồng má, môi đỏ mọng chu lên, thực sociu a !!!

-Oa, Nghi dễ thương quá__ cậu không hề kiêng kị dùng tay bẹo má nó, xúc cảm trơn mịn làm cậu không thể buông tay

Nó nheo mày liếc nhìn cậu, lấy tay bẹo lại cậu, bẹo qua bẹo lại đến khi má hai đứa đỏ lên mới ngừng rồi bật cười ha hả

Nó đeo tạp dề, búi tóc lên, chăm chú nấu ăn trông như người vợ hiền, cậu và anh không khỏi ao ước cô vợ xinh đẹp kia là vợ của mình, ngay cả hấn lòng cũng khẽ xao xuyến, si mê nhìn

Mama nó cười nhìn tụi nó rồi trở lại phòng khách với chồng

-Bảo Nghi thật thân với ba cậu đẹp trai kia

-Vậy sao? Ha ha không chừng sau này con rể chúng ta là một trong ba đứa nó đấy__ baba nó bật cười ha hả, con gái a, hảo số đào hoa !

Mama nó cũng mỉm cười, bà rất có cảm tình tốt với bọn hấn

-A !_ nó bắt cắn cắt trúng tay, máu ứa ra nhỏ xuống tấm thớt

-Có sao không?__ bọn hấn trắm miệng một lời, vội vàng chạy lại hỏi han nó, khuôn mặt không hề che dấu sự lo lắng cùng đau lòng

-Không sao__ nó khê lắc đầu, buồn cười nhìn ba người bọn hắn, chỉ một vết thương nhỏ thì làm gì được nó, đừng quên nó là sát thủ Sophia

-Lại đây__ hắn ra lệnh nó ngồi xuống

Nó không biết hắn định làm gì nhưng lười hỏi nên ngoan ngoãn nghe lời

Hắn lấy trong túi một cái băng nhỏ xinh, tỉ mỉ băng lại cho nó, thao tác rất nhẹ nhàng, sợ rằng làm đau nó

Nó bất tri bất giác mất hồn nhìn hắn, thật hiếm thấy hắn như bây giờ, ôn nhu như nước làm nó không thể thích ứng, tim không ngừng đập loạn

Hắn băng xong ngược mắt lên thì phát hiện nó đang nhìn hắn đến nỗi mắt quên chớp. Được nó nhìn như thế tim không khỏi loạn nhịp, lòng lại thấy vui sướng, nở nụ cười tà mị:

-Thế nào? Đừng nói là thích tôi rồi nha heo ngốc

Nó ngượng, hiện hai rặng mây hồng trên má càng thêm tuyệt sắc, không khỏi lấp bắp phản bác

-Thích...thích cái đầu anh ý...mơ đi...hử...

-Thật không?__ hắn không bỏ qua cho nó

-Thật__ nó gật đầu chắc nịch làm hắn khê mắt mác trong lòng

Cậu và anh lại cảm giác có gì đó rất lạ, là bạn thân lâu năm thật không khó để phát hiện, hắn chính là đang....?!

20. Chương 20: Chương Tâm Sự Của Anh

-Thế nào?__ nó chớp chớp mắt nhìn bọn hắn chờ đợi lời bình phẩm về món ăn

Bọn hắn không thèm trả lời cầm cúi ăn cũng đủ biết món nó làm ngon cỡ nào

Nó mỉm cười hài lòng, không bao giờ món ăn của nó không ngon, nó đứng nhì không ai dám đứng nhất a (chị nỳ mắc bệnh tự kỉ hơi bị nặng...thông cảm a!!! ^^)

-Nè tui nấu ấy người ăn thì mấy người phải rửa chén!__ nó như chủ nhân đang ra lệnh cho nô bộc

Anh và cậu miễn cưỡng gật đầu, xem như vì nó mà làm một lần vậy, từ trước đến giờ anh và cậu chưa bao giờ phải làm như thế này, thiếu gia nhà giàu mà!

-Không thích__ hắn nhàn nhạt nói

-Tên ham ăn biếng làm kia, không làm việc mai mốt bại liệt luôn thì đừng có nói

Hắn trừng nó, nó là đang trù hắn bại liệt?!

-Nhìn cái gì mà nhìn, mau đi rửa chén, nhanh!!!

Hắn hậm hực cùng anh và cậu đi rửa nhưng không bao lâu thì...

Cả đàn quạ bay qua đầu gia đình nó...quạ...quạ...Xong luôn mấy cái chén!!!

Bama nó bắt đầu thấy hối hận, đáng lẽ không nên hào phóng cho bọn hắn ở đây a

-VƯƠNG THIÊN ÂN, VŨ KÌ DƯƠNG, DƯƠNG QUÂN BẢO, CÁC NGƯỜI RA ĐÂY CHO TÔI !!!__ nó điên tiết rồi nha

Ba người chột dạ, run cầm cập bước ra, bà la sát nhập nó rồi, nếu đàn em trong bang Devil của bọn hắn mà biết Tam đại ác ma lãnh khốc bọn họ vô cùng sùng bái mà run sợ trước một đứa con gái chắc chắn cần lười tự vẫn a

-Bảo...Bảo...Nghĩ...xin...lỗi__ anh lấp bắp, lăm lét nhìn nó, như đứa trẻ hư bị mẹ mắng

Cậu và hắn cũng không khác gì, nó tức lên thật đáng sợ, lạy Chúa cứu chúng con !!!

-Các người làm vỡ bao nhiêu cái chén rồi__ nó cố gắng dập lửa trong lòng, bình tĩnh nói

-4 cái__ cậu nói thật nhỏ

-CÁI GÌ ???__ nó quát lên cả ba bọn hấn giật bắn người

-Thôi Bảo Nghi à, không sao đâu, nhà chúng ta còn nhiều chén mà, đừng mắng các bạn nữa__ mama nó ngoài cười trong khóc, 4 cái, là 4 cái bát sứ cổ đó, huhu !!!

Bọn hấn cảm kích nhìn cứu tinh, quay lại nhìn nó với vẻ mặt hối lỗi

-Thôi được, tạm tha cho các người, tôi đếm từ 1 đến 3 mau chóng xéo lên phòng cho trời đẹp

Nó vừa nói dứt câu đã không thấy bóng dáng bọn hấn đâu, khoe miệng nó co quắp, có cần nhanh dữ vậy không?

Tối, 12pm...

Anh nằm mãi mà vẫn ngủ không được, anh khẽ suy nghĩ về mình và cả về nó. Anh là một tuýp người trầm tính, ít nói. Anh trước giờ rất ít khi nói chuyện với con gái, vậy mà không hiểu tại sao lần đầu gặp mặt anh lại thấy nó thật quen thuộc, rất dễ mến, đặc biệt là nụ cười câu hồn đoạt phách kia, thật xinh đẹp. Dù thế lúc đó anh cũng chỉ xem nó là bạn, là em gái. Anh từ nhỏ đã yêu âm nhạc, yêu đàn piano, anh đã có một mong muốn, một ước mong từ bé đến bây giờ. Đó là cưới một người vợ có một giọng hát thoát tục, ngọt ngào. Chồng đàn vợ hát, bức tranh đó đẹp biết bao !. Dù người vợ kia có xấu xí khó coi anh cũng nguyện yêu suốt đời. Cứ tưởng rằng mãi mãi sẽ không bao giờ xuất hiện người đó cho đến khi anh nghe được giọng hát ngọt ngào khiến người trầm luân của nó. Tìm anh lúc đó không khỏi đập nhanh hơn bình thường. Tìm được rồi !!! Kể từ lúc ấy anh mang hình bóng của nó để vào trong tim, ngày càng sâu đậm. Anh luôn ngắm nhìn nó, theo dõi nó, thăm trầm mê trong nụ cười của nó, thăm mê luyến trong tiếng hát của nó, thăm đau lòng khi nó buồn...Anh đã xác định rằng nó chính là nửa kia của anh, là người anh yêu suốt đời, nguyện đời này yêu thương nó, bảo vệ nó, che chở nó, làm nó cười trong niềm vui, trong hạnh phúc. Nhưng sao ánh mắt nó nhìn anh lại không gì khác ngoài bạn bè, nó có biết anh tìm anh nhói đau bao nhiêu không. Anh cũng biết cậu thích nó và ngay cả...hấn. Thế thì sao chứ anh sẽ khiến nó yêu anh, nhất định !!

Anh nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng, lặng lẽ bước vào phòng nó, nhìn khuôn mặt xinh đẹp tựa thiên tiên đang ngủ say, ánh mắt anh ôn nhu, yêu thương nhìn. Nhẹ cúi người xuống, in vào môi nó một nụ hôn "Bảo Nghi, anh yêu em"

21. Chương 21

-Mày mới đi đâu đó ?__ anh vừa về phòng đã thấy cậu và hấn, cậu liền hỏi anh

-Ngủ không được nên đi dạo thôi__ anh lơ đãng nói

-Mày mới đi vào phòng Nghi đúng không?__ cậu đột nhiên gầm lên, phượng mâu lạnh lẽo nhìn anh

Anh chau mày

-Thì sao ?

-Mày thích Nghi ?__ cậu nghi hoặc hỏi, nhưng câu hỏi lại mang ý khẳng định

Hấn ngược mặt lên nhìn câu trả lời của anh

-Không thích...

-...mà tao yêu cô ấy

Cậu trả lời của anh làm cậu và hấn ngạc nhiên, tuy tính tình anh luôn ôn hòa nhưng chưa bao giờ yêu ai, hôm nay lại chắc nịch nói rằng yêu nó

-Mày cũng yêu Nghi?__ anh hỏi ngược lại cậu

Cậu sững người trước câu hỏi của anh, yêu? Là gì? Cậu tuy là người phong lưu, đào hoa, không khi nào thiếu vài cô gái xinh đẹp bên cạnh, nhưng chưa bao giờ cậu yêu người nào cả, chỉ đùa bỡn qua đường mà thôi. Lại nghĩ đến nó, một cô bé xinh đẹp động lòng người, khi đáng yêu, dễ thương, yếu đuối cần người che chở, bảo vệ, khi lạnh lùng, vô cảm, một Speed Queen huyền thoại. Khi vừa gặp nó cậu bị say nắng trước sắc đẹp như hoa như ngọc của nó, chỉ muốn tán tỉnh như bao cô gái khác, nhưng sao tim cậu trước nay chưa từng rung động lại vì nụ cười tươi tắn của nó làm loạn mấy nhịp, tại sao càng bên nó càng muốn gần hơn? Tại sao khi nó cười lòng cậu cũng ấm áp, cười theo? Tại sao khi nó buồn tim cậu như ai đó nhéo thật mạnh? Tại sao khi không có nó cậu lại thấy trống vắng trong tim? Tại sao.....Vô vàn câu hỏi tại sao hiện lên trong đầu cậu, chẳng lẽ cậu yêu nó?

Cậu quanh quẩn trong suy nghĩ của mình, thật không biết đáp án là gì?

Anh rất hiểu cậu đang nghĩ gì, bạn thân lâu năm với nhau, anh biết cậu rất hoang mang trước tình cảm mình dành cho nó

-Mày đã yêu Nghi__ anh khẳng định chắc nịch, cậu nhìn kĩ vào mắt anh, anh nói đúng rồi!

-Vậy tao với mày sẽ cạnh tranh công bằng__ cậu

-Còn có Ân nữa?

Nghe anh nói làm hấn giật mình

-Mày nghĩ sao thế, tao mà yêu con nhỏ đó à? Hừ, kiếp sau đi nhá. Tim tao đã đóng băng rồi

-Mày vẫn còn nhớ cô ấy?__ cậu mắt buồn nhìn hấn

-Cô ta không đáng để tao nhớ__ nhắc đến cô gái kia mắt hấn liền ánh lên tia băng giá, hận ý

-Vậy sao mày không thử mở cửa trái tim lần nữa?

Hấn không nói gì bước nhanh ra ngoài để lại anh và cậu trong phòng

Hấn lặng lẽ ngắm nhìn ánh trăng. Yêu nó sao? Buồn cười!

-Này mấy con sâu ngủ mau dậy cho ta__ nó không thèm gõ cửa xông thẳng vào phòng bọn hấn, lần này đổi ngược nó là người dậy sớm nhất

Z...Z...Z...Z

Bọn hấn vẫn không có dấu hiệu thức dậy, tối qua đến tận 2h sáng bọn hấn mới ngủ mà

Nó giảo hoạt, nở nụ cười gian tà

-CHÁY...TRỜI ƠI CHÁY NHÀ...BỐ NGƯỜI TA CHÁY NHÀ AAA!!!__ nó la thất thanh cháy nhà

-CHÁY...CHÁY RỒI...NGHI ƠI CHÁY NHÀ...MAU CHẠY__ cậu và anh tung chăn bật dậy chạy vội sang phòng nó, hấn vẫn nằm ngáy khò khò (=.=)

Nó bất ngờ trước hành động của anh và cậu, dù đang cháy nhà nhưng hai tên này vẫn nghĩ đến nó, một cốc nước ấm chảy vào lòng, nó bất giác mỉm cười, lại nhìn hấn, mặt phút chốc xám như tro tàn

-VƯƠNG THIÊN ÂNNNNNN__ nó hét thật lớn vào tai hấn làm hấn không tỉnh không được, oán hận nhìn nó

-Có cần hét lớn thế không?

-Cần

Hấn tức ghen hòng

Anh và cậu chạy về phòngG ngượng cười nhìn nó, vô cùng đáng yêu!

-Mau xuống ăn sáng, bama tôi đang đợi đó

-Mấy đứa có định đi chơi đâu không ?__ baba nó đột nhiên hỏi tụi nó

-Đi chơi ?__ cả 4 đứa đồng thanh

-Ừ, lâu lâu mới có ngày nghỉ, mau đi chơi xả stress

Cả bọn gật gù, cũng đúng a ! Nhìn nhau cười cười

ĐI CHƠI THÔI !!!

Khu công viên giải trí

Vẫn u như kỹ, bọn nó luôn là tâm điểm của sự chú ý

Nó vận chiếc áo pull trắng và chiếc quần jean mài rách, tóc dài được buộc gọn ở phía sau trông rất năng động

Bọn hắn vận áo thun với quần short, năng động không kém

-Oa nhiều trò chơi quá đi, chơi gì trước đây__ nó như cô bé 4t mắt sáng rõ nhìn những trò chơi

-Này bao nhiêu tuổi rồi?__ hắn cười chọc nó

-Bao nhiêu thì kệ tui__ nó chu môi đỏ lên, yêu cực

-Này bây giờ chia ra hai nhóm đi, nhóm nào nhiều quà nhất thì được nhóm kia bao ăn kem, ok?__ cậu nháy mắt

Cả bọn gật đầu cái rụp

Thế là nó và hắn một nhóm, anh và cậu một nhóm

Nó được chơi rất nhiều trò vui

-Thiên Ân, lấy con gấu bông kia cho tui ik__ nó làm nũng hắn, thấy bộ dạng không thể dễ thương hơn của nó, hắn không đành từ chối

Hắn chỉ cần gấp một phát liền trúng

-Hay quá__ nó vui đến mức nhảy cẫng lên ôm hắn

Đâu biết rằng hành động vô tội vạ này của nó làm ai kia mặt đỏ đến tận mang tai

-AAAAA!!!!__ nó và hắn chơi tàu lượn siêu tốc, nó thích thú hét lên, nhưng khổ nỗi lại nhằm ngay tai hắn mà la mé chít chứ, kiểu này về là phải đi khám tai liền

-Huhu maaaa, sợ quá huhu__ nó bị hắn dụ dỗ vào 18 tầng địa ngục, nó sợ đến khóc thét lên, nhào lên người hắn bắt hắn phải cõng nó, nhưng tại sao trong lòng hắn lại muốn khoảnh khắc này mãi tồn tại, chắc về phải khám não luôn mới được

Sau hơn 3h tụi nó bắt đầu tụ tập ở cổng

-Hehe, tụi tui hơn mấy người 3 phần quà rồi nhe, mau đi ăn kem thôi__ nó lên mặt vui sướng vọt đến quán kem LOVE YOU

Bọn hắn lắc đầu cười trước tính tình trẻ con của nó

-Chị cho em 1 ly vani, 1 ly chocolate, 1 ly kiwi, 1 ly dứa,...__ nó kể một tràng dài làm chị phục vụ đỏ mặt hời hợt

Bọn hắn cũng trở mặt nhìn nó, có cần nhiều dữ vậy hôn, chắc kì này sặc nghiệp luôn quá

Nó ăn như thể ba năm nhịn đói, sức ăn trâu bò của nó làm không ít khách trong quán tròn mắt, vậy mà nó vẫn hồn nhiên chuyên tâm vào sự nghiệp cao cả

-Con gái mà ăn vậy đây_ hấn dùng tay lau vết kem trên khóe miệng nó làm tim nó sắp vọt ra ngoài, tên này hôm nay tử tế đột xuất

22. Chương 22: Chương Hiệu Trưởng, Hiệu Phó Mới

-Thông báo với các em một tin rất quan trọng, trường chúng ta vừa có hiệu trưởng và hiệu phó mới_ ông thầy chủ nhiệm

Cả lớp xì xầm bàn ra tán vào về hai vị mới này, trong đầu ai cũng hiện ra hình ảnh hai ông thầy đầu hói, bụng phệ

-Thiên Ân, Bảo Nghi, Kỳ Dương, Quân Bảo, các em lên phòng hiệu trưởng gặp thầy ấy

Bốn đứa không khỏi thấp thỏm trong lòng, có gậy ấn tượng xấu với hiệu trưởng mới chưa ta?

Phòng hiệu trưởng...

-Thưa thầy_ bọn nó đồng thanh

-Chào mấy em_ thầy hiệu trưởng xoay ghế lại, mỉm cười chói lóa nhìn bọn nó, đặc biệt là nó

Thầy hiệu trưởng vẫn còn rất trẻ, chỉ mới 25t thôi, đôi mắt phượng hẹp dài màu xanh dương cuốn hút, cái mũi cao ngất, đôi môi mỏng hồng nhuận, vô cùng đẹp trai a !!!

Nó ngạc nhiên tròn tròn mắt

-Anh?

Nó chạy đến ôm chầm lấy thầy hiệu trưởng trong sự ngạc nhiên chất đầy của bọn hấn

-Huhu_ nó khóc thút thít trong lòng Khánh

Khánh xoa đầu nó

-Bé ngốc, có gì phải khóc chứ

-Người ta nhớ anh mà_ khuôn mặt nhỏ nhắn, nước mắt lưng tròng nhìn Khánh

Câu nói của nó vô tình đâm vào trái tim của những ai đó

-Anh cũng rất nhớ em, 4 năm rồi, em ngày càng xinh đẹp a_ Khánh bẹo má nó

-Đây là em họ anh sao ?_ một giọng nói mềm mại vang lên, không hiểu sao bọn hấn cảm thấy lạnh lạnh

Bọn nó quay sang hướng tiếng nói đó, đập vào mắt bọn nó là một cô gái 22t, đôi mắt hạnh màu nâu, cái mũi nhỏ xinh cao ngất, đôi môi kiêu diễm đỏ mọng, mái tóc đen cắt ngắn ôm sát khuôn mặt, vô cùng đáng yêu, nhưng nhìn kĩ thì khuôn mặt xinh đẹp này có vài phần giống hấn

Hấn trở mắt nhìn bà chị hai của mình, cái bà la sát lời thôi này về đây chi đây?

Cậu và anh cũng ngán ngẩm trước bài ca cần nhần của bà chị nì lắm rồi

Khánh gật đầu, bọn hấn thẫn thờ phào trong lòng, nhưng vẫn không qua mắt được bà chị kia

-Anh, đây là.....?_ nó thắc mắc nhìn Di

-Đây là bạn gái anh, Thiên Di, cũng là hiệu phó mới của trường

-Hi chào chị, em là Bảo Nghi là em họ của anh Khánh_ nó cười tươi rồi chào Di

-Chào em, chị là Thiên Di, chị hai của Thiên Ân, chị rất vui khi có em gái dễ thương như em nha_ Di lấy tay bẹo má nó, trơn mịn, mềm mại như da em bé, da tốt a !!

Ồ thì ra là chị em, hèn chi lại giống nhau như thế

-Bốn năm rồi, mấy nhóc lớn nhanh nhĩ

-Chị, bọn em lớn rồi, không phải nhóc_ bọn hấn đồng thanh

-Lớn cái gì mà lớn, nè Thiên Ân bớt lạnh giùm cái, Kì Dương nói nhiều một chút dùm chị, Quân Bảo bớt lảng nhăng lại....bla...bla...bla..._ bài ca cần nhần bắt đầu

Không những bọn hấn mà nó và Khánh cũng nổi đầy vạch đen

-Tối nay trường chúng ta sẽ tổ chức party để chào mừng hiệu trưởng và hiệu phó mới

Học sinh toàn trường phấn khích hò reo

-Này tối nay anh đi với ai_ nó đột nhiên hỏi hấn

-Không biết_ hấn hồ hững trả lời, ai biết được trong lòng hấn rối rắm cỡ nào, mời hay không mời ???

-Anh đi với em nha_ từ đâu con nhỏ Kiều Mi chạy tới ông ẹo nói, làm nó toàn thân nổi đầy da gà

Hấn không thèm liếc mắt đến cô ta, chỉ vào nó nói

-Tôi đi với heo ngốc

Cô ta tức giận hung hăng liếc nó như muốn ăn tươi nuốt sống, nó đột nhiên bị thiếu năng, nghếch mặt ra, hấn....mời nó ??? Một tia vui sướng hiện lên trên mắt đẹp, tim không khỏi trong đời vào tối nay (ý hí lộ rồi ^^)

23. Chương 23: Chương Đang Yêu Một Người

Ra chơi...

Nó muốn không gian yên tĩnh, chạy ra vườn sau hoa sau trường, ở đây có một loài hoa mà nó vô cùng yêu thích, đó là hoa violet. Mùi hương thơm ngát của violet thoang thoảng luôn làm nó trầm luân

Nó chạy đến bên những đóa hoa, thuận tay hái một cành hoa xinh đẹp, tinh thần sảng khoái khiến nó nở nụ cười tươi tắn, từ đâu đàn bướm đủ sắc màu lập lờ bay đến xung quanh nó, tạo nên một khung cảnh tuyệt mỹ

Khung cảnh ấy lại vô tình đập vào mắt hấn, một cô gái đứng giữa cánh đồng hoa xinh đẹp, gió hiu hiu thổi làm mái tóc dài bay trong gió, nụ cười ngọt ngào tỏa nắng hiện lên trên khuôn mặt tuyệt sắc khuynh thành, hấn cứ ngỡ mình đang nhìn thấy một thiên thần hạ phàm, sợ rằng chớp mắt một cái thì thiên thần kia sẽ biến mất, tim bất giác đập liên hồi.

Hấn muốn giữ mãi khoảnh khắc này, dùng điện thoại chụp lại, mỉm cười nhìn bức ảnh, rồi lặng lẽ bước đi

Nghe tiếng động, nó giật mình tìm kiếm, chỉ thấy một góc bóng người, là ai ? Nhưng suy nghĩ này nhanh chóng bị nó đá văng ra khỏi đầu

-Này nhóc_ Thiên Di bất thành linh xuất hiện làm hấn giật cả mình

-Nhóc thích Bảo Nghi ?

-Chị bị sốt à ?_ hấn nhú mày, bà chị này phát hiện gì rồi

-Đừng giấu chị nữa, chị biết nhóc thích Bảo Nghi, Bảo Nghi là cô bé tốt, rất đáng yêu, chị rất ủng hộ nhóc
Hấn nhìn chị rồi nói

-Tổn thương một lần là quá đủ_ mắt nhìn xa xăm, đầu hấn hiện lên hình ảnh một cô gái xinh đẹp, vô cùng dễ thương, luôn hướng hấn nở nụ cười ngọt ngào "Thiên Ân, em yêu anh", nhưng giấc mơ tuyệt đẹp kia lại bị chính cô gái đó đập vỡ khi phũ phàng nói "Mình chia tay đi" lúc gia đình hấn gặp khó khăn về kinh tế, nở nụ cười chua xót, thì ra tình yêu mà cô ấy đối với hấn chỉ là tình yêu vật chất mà thôi

-Chị tin chắc rằng Bảo Nghi sẽ chữa vết thương cho nhóc, hãy mở cửa trái tim một lần nữa

-Chị nghĩ vậy sao?

Thiên Di gật đầu, hẳn biết không bao giờ chị hai nói dối hẳn, chỉ có bản thân hẳn tự dối mình mà thôi

Cửa hàng thời trang MODERN FASHION

-Xong rồi đây con gái xinh đẹp của mama__ mama nó, cũng chính là chủ cửa hàng thời trang lớn nhất thế giới này, cười dịu dàng nhìn cô công chúa nhỏ

Nó hài lòng nhìn mình trong gương, khuôn mặt tinh xảo được trang điểm nhẹ càng thêm xinh đẹp, tóc dài búi lên, vận chiếc váy dài màu hồng phấn không dây, cúp ngực càng tôn lên dáng người chuẩn không cần chỉnh của nó

-Sau hôm nay con gái của mama lại đòi ăn mặc xinh đẹp như thế này, hẹn hò với anh nào đúng không?__ mama mỉm cười trên nó

Nó đỏ mặt ngượng ngùng

-Party mừng anh Khánh về mà

Từ đâu một chiếc xe BMW bóng loáng đến trước cổng cửa hàng, hẳn như chàng bạch mã hoàng tử bước từ trong xe ra rước nó

Mama nó gật gù gật đầu hiểu rõ lí do, không khỏi cười cười chọc nó

Nó bước đến trước mặt hẳn, hẳn ngỡ ngàng nhìn cô công chúa xinh đẹp trước mặt làm nó bật cười

-Heo ngốc cười gì chứ?__ hẳn then quá hóa giận

-Cười sự đáng yêu của anh__ nó hồn nhiên nói, mặt ai kia lại càng thêm đỏ

Nói thật trước vẻ đẹp trai ngời ngời của hẳn mà nó không xi nhê gì là nói dối, bây giờ nó mới biết hẳn mặc vest lại bánh như vậy

Nó khoác tay hẳn bước vào bữa tiệc làm bao trái tim nhỏ bé của nam sinh vỡ tan, trong đó có cả anh và cậu. Kiều Mi tức lồng lộn, để rồi coi một ngày nào đó mày sẽ không chảnh như bây giờ đâu, hừ.

-Để mở đầu party ngày hôm nay, xin mời bạn Bảo Nghi lớp 10A1 hát một bài__ anh MC

Nó khá bất ngờ nhưng cũng vui vẻ bước lên sân khấu. Anh đệm đàn cho nó

Lately I'm not who I used to be, someone's come and taken me, where I don't wanna go.

If I knew exactly what I have to do in order to be there for you. And all the things we ever wanted were once yours and mine. Now I know we can revive it, all the love we left.

Everytime I kiss I feel your lips and. Everytime I cry I see your smile and. Everytime I close my eyes I realise that. Everytime I hold your hand in mine. The sweetest thing my heart could ever find. And I have never felt this way. Since the day I gave your love away.

Save me, I've fallen from my destiny, you and I were meant to be. I've thrown it all away now you're gone. It's time for me to carry on but baby I just can't go on without you by my side. And all the things we ever wanted were once yours and mine. Now I know we can revive it all the love we left.

Everytime I kiss I feel your lips and. Everytime I cry I see your smile and. Everytime I close my eyes I realise that. Everytime I hold your hand in mine. The sweetest thing my heart could ever find. And I have never felt this way. Since the day I gave your love away.

We can survive it, all the pain we feel inside. You relied on me and now I've let you down. Now I promise you forever. I will be the best I can. Now I know we can revive it, all the love we felt.

Everytime I kiss I feel your lips and. Everytime I cry I see your smile and. Everytime I close my eyes I realise that. Everytime I hold your hand in mine. The sweetest thing my heart could ever find. And I have never felt this way. Since the day I gave your love away.

Everytime I kiss I feel your lips and. Everytime I cry I see your smile and. Everytime I close my eyes I realise that. Everytime I hold your hand in mine. The sweetest thing my heart could ever find. And I have never felt this way. Since the day I gave your love away

~ Everytime__ A1

~~Hay quá

-Bảo Nghi no.1

-Thiên thần của tôi

.....

Đến phần khiêu vũ, đương nhiên hấn và nó là một cặp, bắt lấy tay nó, hấn và nó cùng nhau khiêu vũ hòa theo tiếng nhạc, tạo nên một bức tranh thần tiên chói lóa

Sân thượng trường...

-Sau anh không xuống dưới vui cùng mọi người?__ không thấy hấn đâu nó liền đi kiếm

-Tôi muốn ở đây một chút

-Vậy tôi xuống trước

-Khoan đã, ở đây với tôi một chút thôi__ hấn quay sang năn nỉ nó

Nó gật đầu đồng ý

-Cô đã yêu ai bao giờ chưa?__ đột nhiên hấn hỏi thế làm nó phút chốc giật mình

-Hình như chưa__ phải không? Nó không biết !!!

-Vậy còn anh?__ nó hỏi ngược lại hấn

-Đã từng...và đang yêu một người

Hấn đang nói ai ? Nó cảm thấy tim mình như bị ai hung hăng nhéo, vô cùng đau đớn

-Tuy anh rất đáng ghét nhưng cũng là một người tốt, chắc là cô gái đó rất hạnh phúc__ nó ngoài cười trong không cười

-Thật sao?__ hấn rất vui khi nghe nó nói

-Thật

Hấn mỉm cười hạnh phúc

-Cô gái đó là ai?

-Bí mật__ hấn không nói càng làm nó tổn thương

Cả hai cùng nhau ngắm trăng mà tâm trạng hoàn toàn khác nhau

24. Chương 24: Chương Tai Nạn Xe__ Tổ Tình

-Tao không muốn con nhỏ đó sống sót qua ngày hôm nay__ một giọng nữ đầy tia ác độc

-Tiểu thư yên tâm__ đầu dây bên kia trả lời cung kính

Một nụ cười quỷ dị hiện lên trên khuôn mặt xinh đẹp, cả căn phòng tối đen vang đầy tiếng cười ghê rợn

Nó, bọn hấn, Di và Khánh cùng nhau đi shopping

-Oa, chiếc vòng tay này đẹp quá_ nó chớp chớp mắt đẹp rực sáng nhìn chiếc vòng bạc tinh xảo

Nhưng nhìn thấy cái giá tiền thì nó liền xụ mặt xuống, tháng này bama chưa cấp lương nên không đủ tiền để mua, tiếc quá

Hấn đương nhiên không bỏ qua từng cử chỉ hành động của nó, mỉm cười, nhỏ giọng này, sao không nói hấn mua cho

Thấy nó ỉu rủ cùng Thiên Di mua quần áo, hấn không đành lòng, chạy lại mua chiếc vòng tay đó, chắc nó sẽ rất thích, trong đầu hiện lên nụ cười ngọt ngào của nó, hấn không khỏi hạnh phúc

Cả sáu người mua cả núi đồ xong, chuẩn bị đi ăn kem thì....

-BẢO NGHI CẦN THẬN !!!_ cả năm người đồng thanh

Nó giật mình, sững người nhìn chiếc xe tải đang lao về phía nó với tốc độ kinh hoàng, đầu óc nó ngưng trệ, chôn chân tại chỗ

Hấn, anh và cậu tức tốc chạy về phía nó nhưng hấn nhanh hơn

-KHÔNGGGGGGGGGG !!!

Nó bị hấn đẩy văng ra, chỉ trầy xước nhẹ, nhưng hấn thì....

Nó bàng hoàng nhìn hấn đang nằm trong vũng máu, chiếc xe tải kia lập tức bỏ trốn, nó chạy đến bên hấn

-Thiên Ân...anh...máu..._ nó chạy đến đỡ hấn, nước mắt như chuỗi ngọc trai bị đứt dây, lũ lượt rơi xuống

-Em...không...khô...ng...sao....là..tổ...t...rồi..._ hấn cố vươn mắt nhìn nó, vẫn còn nguyên vẹn, hấn nở nụ cười an tâm, rồi ngất lịm

Bốn người kia cũng không khác gì nó, nhất là Thiên Di, cô bàng hoàng đến ngất xỉu

-MAU GỌI CẤP CỨU NHANH LÊN !!!_ nó gào lên, gất gao ôm chặt hấn

X Hospital...

Nó ở bên ngoài chờ ca phẫu thuật của hấn, bàn tay nắm chặt đến bật máu, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn ướt đẫm lệ, tim bị ai hung hăng đâm từng nhát chí mạng, không ngừng rỉ máu

-Không sao đâu, Thiên Ân sẽ qua khỏi mà_ anh ôm nó vào lòng an ủi nó, cũng tự an ủi mình

Nó không thể nói được lời nào, chỉ ở trong lòng anh nức nhen

Thiên Di cũng chẳng khảm khá hơn, nước mắt ôm trong vòng tay của Khánh

Đèn tắt, bác sĩ bước ra, trên trán lấm tấm mồ hôi

-Chúng tôi đã cố gắng hết sức...

Không để bác sĩ nói hết câu, cậu đã nhào đến nắm lấy cổ áo bác sĩ gầm lên

-KHỐN KIẾP, BÁC SĨ VẬY ĐÓ HẢ??? ÔNG CHỜ XUỐNG MỒ ĐI

Khánh liền chạy lại ngăn cản, tách cậu ra

-Quân Bảo, bác sĩ chưa nói xong mà

-Chúng tôi đã cố gắng hết sức, vết thương của cậu ấy sẽ để lại một vết sẹo nhỏ trên trán, bị hôn mê sâu, chắc khoảng 3 ngày nữa sẽ tỉnh lại

Nó vui mừng chạy vào phòng bệnh, nhìn khuôn mặt tuần tú nhợt nhạt, không chút sức sống, trên gương mặt chỉ chút vết thương được băng lại, tim như bị ai bóp nghẹn

Anh, cậu, Thiên Di và Khánh để nó có thời gian ở với hắn nên không vào

-Anh có phải là tên gốc không? Nào anh bị teo hay sao mà lúc đó chạy đến cứu tôi, cũng may anh không sao, nếu như.....nếu như...._ nó tức nỡ trách mắng hắn

-Khốn kiếp, anh có biết tôi thà là người nằm ở đây cũng không để người mình yêu phải đau đớn, anh là tên đại ngốc_ nó miệng mắng chửi hắn không ngừng, bàn tay có chút run rẩy xoa mặt hắn, nhẹ nhàng cúi người xuống dán môi mỏng đỏ lên đôi môi không chút huyết sắc của hắn, vốn dĩ chỉ là nụ hôn nhẹ như chuồn chuồn lướt nước nhưng một bàn tay to lớn bắt lấy gáy nó, không ới nó rời đi, hắn tham lam hôn lấy đôi môi ngọt ngào nhỏ nhắn, đến khi nó không còn đường khí mới buông tay ra

-Anh...tên...khốn kiếp...anh dám gạt tôi_ mặt nó đỏ bừng, lấy tay dấm vào hắn

-Ah, hôn mê là giả, nhưng vết thương là thật đó_ hắn ôm ngực, mặt nhăn nhó đến khó coi

-Xin...lỗi...tôi không cố ý_ nó cuống quýt xoa xoa ngực hắn, giúp hắn bớt đau

-Hình như lúc này tôi nghe có người nói “ Tôi thà là người nằm ở đây cũng không để người mình yêu phải đau đớn ” thì phải_ hắn nở nụ cười tà mị nhìn nó

Mặt nó nóng ran, hắn đã nghe !!!

-Nào có_ nó chối phăng

-Đừng giấu giếm nữa, em yêu tôi đúng không?

-Cái gì chứ? Anh đừng có mà mơ

Hắn nheo mắt nhìn nó

-Phải đấy, tôi yêu đơn phương anh đấy_ nó nói đến đây, nước mắt giàn giụa, từ nhỏ đến lớn nó chưa từng yêu ai, chưa bao giờ yêu một người sâu đậm như vậy, vậy mà mối tình đầu của nó lại là đơn phương

Hắn vươn tay lau những giọt nước mắt như trân châu

-Ai nói với em là yêu đơn phương

Nó ngạc nhiên nhìn hắn

-Chẳng phải anh đang yêu một người sao?

-Nhưng anh không có nói người đó không phải em

Nó ngơ ngác nhìn, hắn nói vậy có nghĩa là....?!

Hắn vươn đại chưởng ôm lấy nó thủ thi

-Anh yêu em. Làm bạn gái anh nhé?_ hắn lấy trong túi áo một đồ vật làm nó vô cùng bất ngờ

Nó ngạc nhiên nhìn chiếc vòng tay xinh xắn trong tay hắn, nghẹn ngào trong niềm hạnh phúc, ôm chặt lấy hông hắn, lệ không ngừng rơi

-Em đồng ý, em rất yêu anh

Hắn sướng rơn người nâng mặt nó, hạ xuống một nụ hôn đầy lãng mạn

25. Chương 25: Chương Tai Nạn Xe__ Tổ Tình

-Tao không muốn con nhỏ đó sống sót qua ngày hôm nay_ một giọng nữ đầy tia ác độc

-Tiểu thư yên tâm_ đầu dây bên kia trả lời cung kính

Một nụ cười quỷ dị hiện lên trên khuôn mặt xinh đẹp, cả căn phòng tối đen vang đầy tiếng cười ghê rợn

Nó, bọn hần, Di và Khánh cùng nhau đi shopping

-Oa, chiếc vòng tay này đẹp quá_ nó chớp chớp mắt đẹp rực sáng nhìn chiếc vòng bạc tinh xảo

Nhưng nhìn thấy cái giá tiền thì nó liền xụ mặt xuống, tháng này bama chưa cấp lương nên không đủ tiền để mua, tiếc quá

Hần đương nhiên không bỏ qua từng cử chỉ hành động của nó, mỉm cười, nhỏ giọng này, sao không nói hần mua cho

Thấy nó ỉu rủ cùng Thiên Di mua quần áo, hần không đành lòng, chạy lại mua chiếc vòng tay đó, chắc nó sẽ rất thích, trong đầu hiện lên nụ cười ngọt ngào của nó, hần không khỏi hạnh phúc

Cả sáu người mua cả núi đồ xong, chuẩn bị đi ăn kem thì....

-BẢO NGHI CẦN THẬN !!!_ cả năm người đồng thanh

Nó giật mình, sững người nhìn chiếc xe tải đang lao về phía nó với tốc độ kinh hoàng, đầu óc nó ngưng trệ, chôn chân tại chỗ

Hần, anh và cậu tức tốc chạy về phía nó nhưng hần nhanh hơn

-KHÔNGGGGGGGGGG !!!

Nó bị hần đẩy văng ra, chỉ trầy xước nhẹ, nhưng hần thì....

Nó bàng hoàng nhìn hần đang nằm trong vũng máu, chiếc xe tải kia lập tức bỏ trốn, nó chạy đến bên hần

-Thiên Ân...anh...máu..._ nó chạy đến đỡ hần, nước mắt như chuỗi ngọc trai bị đứt dây, lũ lượt rơi xuống

-Em...không...khô...ng...sao....là..tổ...t...rồi..._ hần cố vươn mắt nhìn nó, vẫn còn nguyên vẹn, hần nở nụ cười an tâm, rồi ngất lịm

Bốn người kia cũng không khác gì nó, nhất là Thiên Di, cô bàng hoàng đến ngất xỉu

-MAU GỌI CẤP CỨU NHANH LÊN !!!_ nó gào lên, gất gao ôm chặt hần

X Hospital...

Nó ở bên ngoài chờ ca phẫu thuật của hần, bàn tay nắm chặt đến bật máu, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn ướt đầm lệ, tim bị ai hung hăng đâm từng nhát chí mạng, không ngừng rỉ máu

-Không sao đâu, Thiên Ân sẽ qua khỏi mà_ anh ôm nó vào lòng an ủi nó, cũng tự an ủi mình

Nó không thể nói được lời nào, chỉ ở trong lòng anh nức nhen

Thiên Di cũng chẳng khảm khá hơn, nước nở ôm trong vòng tay của Khánh

Đèn tắt, bác sĩ bước ra, trên trán lấm tấm mồ hôi

-Chúng tôi đã cố gắng hết sức...

Không để bác sĩ nói hết câu, cậu đã nhào đến nắm lấy cổ áo bác sĩ gầm lên

-KHỐN KIẾP, BÁC SĨ VẬY ĐÓ HẢ??? ÔNG CHỜ XUỐNG MỒ ĐI

Khánh liền chạy lại ngăn cản, tách cậu ra

-Quân Bảo, bác sĩ chưa nói xong mà

-Chúng tôi đã cố gắng hết sức, vết thương của cậu ấy sẽ để lại một vết sẹo nhỏ trên trán, bị hôn mê sâu, chắc khoảng 3 ngày nữa sẽ tỉnh lại

Nó vui mừng chạy vào phòng bệnh, nhìn khuôn mặt tuần tú nhợt nhạt, không chút sức sống, trên ngừng chỉ chút vết thương được băng lại, tim như bị ai bóp nghẹn

Anh, cậu, Thiên Di và Khánh để nó có thời gian ở với hắn nên không vào

-Anh có phải là tên gốc không? Nào anh bị teo hay sao mà lúc đó chạy đến cứu tôi, cũng may anh không sao, nếu như.....nếu như...._ nó tức nỡ trách mắng hắn

-Khốn kiếp, anh có biết tôi thà là người nằm ở đây cũng không để người mình yêu phải đau đớn, anh là tên đại gốc_ nó miệng mắng chửi hắn không ngừng, bàn tay có chút run rẩy xoa mặt hắn, nhẹ nhàng cúi người xuống dán môi mỏng đỏ lên đôi môi không chút huyết sắc của hắn, vốn dĩ chỉ là nụ hôn nhẹ như chuồn chuồn lướt nước nhưng một bàn tay to lớn bắt lấy gáy nó, không ới nó rời đi, hắn tham lam hôn lấy đôi môi ngọt ngào nhỏ nhắn, đến khi nó không còn đường khí mới buông tay ra

-Anh...tên...khốn kiếp...anh dám gạt tôi_ mặt nó đỏ bừng, lấy tay dấm vào hắn

-Ah, hôn mê là giả, nhưng vết thương là thật đó_ hắn ôm ngực, mặt nhăn nhó đến khó coi

-Xin...lỗi...tôi không cố ý_ nó cuống quýt xoa xoa ngực hắn, giúp hắn bớt đau

-Hình như lúc này tôi nghe có người nói “ Tôi thà là người nằm ở đây cũng không để người mình yêu phải đau đớn ” thì phải_ hắn nở nụ cười tà mị nhìn nó

Mặt nó nóng ran, hắn đã nghe !!!

-Nào có_ nó chối phăng

-Đừng giấu giếm nữa, em yêu tôi đúng không?

-Cái gì chứ? Anh đừng có mà mơ

Hắn nheo mắt nhìn nó

-Phải đấy, tôi yêu đơn phương anh đấy_ nó nói đến đây, nước mắt giàn giụa, từ nhỏ đến lớn nó chưa từng yêu ai, chưa bao giờ yêu một người sâu đậm như vậy, vậy mà mối tình đầu của nó lại là đơn phương

Hắn vươn tay lau những giọt nước mắt như trân châu

-Ai nói với em là yêu đơn phương

Nó ngạc nhiên nhìn hắn

-Chẳng phải anh đang yêu một người sao?

-Nhưng anh không có nói người đó không phải em

Nó ngơ ngác nhìn, hắn nói vậy có nghĩa là....?!

Hắn vươn đại chưởng ôm lấy nó thủ thi

-Anh yêu em. Làm bạn gái anh nhé?_ hắn lấy trong túi áo một đồ vật làm nó vô cùng bất ngờ

Nó ngạc nhiên nhìn chiếc vòng tay xinh xắn trong tay hắn, nghẹn ngào trong niềm hạnh phúc, ôm chặt lấy hông hắn, lệ không ngừng rơi

-Em đồng ý, em rất yêu anh

Hắn sướng rơn người nâng mặt nó, hạ xuống một nụ hôn đầy lãng mạn

26. Chương 25

-Heo gốc, người ta muốn ăn cam_ hắn làm nũng nó, bộ dạng trẻ con vô cùng đáng yêu

-Muốn ăn thì cứ lấy, nói tui chi_ nó chu môi son (đỏ) lên

-Người ta muốn ăn cam em bón cơ

Nó potay.com với hấn, đành bón cam cho tên siêu cấp đại khó ưa này, ai mà biết tên đại ác ma lạnh lùng hơn băng ngàn năm lại biến thành con nít lên ba làm nũng nó chứ, có một sự hối hận không hề nhẹ !!!

Thiên Di và Khánh lòng mừng thầm cho couple rắc rối này, cuối cùng cũng can đảm đến bên nhau

Nhưng anh và cậu tim lại đau như cắt, lần đầu tiên biết gì gọi là thất tình, đau đến không thở nổi, nhưng đầu đó vẫn có niềm hạnh phúc, nó tìm được người thật lòng yêu nó, không ngại tính mạng vì nó, còn hấn thì thoát khỏi đau khổ của mối tình đầu, haizz xem ra anh và cậu không may mắn rồi, có một đứa em gái dễ thương cũng được

-Thiên Ân, mà mà làm Bảo Nghi buồn là chết với tao nghe chưa__ cậu cảnh cáo hấn

Hấn biết mình có lỗi với anh và cậu rất nhiều, chắc chắn sẽ không làm anh và cậu thất vọng

-Không bao giờ điều đó xảy ra__ hấn đột nhiên ôm nó làm mặt nhỏ nhăn đỏ như cà chua chín

-Hahaha__ tiếng cười hạnh phúc tràn đầy trong phòng bệnh

Anh, cậu và couple Di Khánh ra ngoài, tạo không gian riêng tư cho nó và hấn

-Anh không biết ngượng à?

-Bây giờ anh mới biết da mặt em thật mỏng nga, mới đùa xiu đã đỏ mặt rồi__ hấn nhéo mũi nó

-Anh muốn chút hả__ nó giờ nắm đầm hù dọa hấn

-Nào dám__ hấn tỏ vẻ sợ sệt

-Vậy mới ngoan__ nó vui vẻ xoa đầu hấn như xoa đầu con của mình

Hấn có người yêu hay có mẹ đây ta?!

-Tiểu thư, thất bại rồi

-Cái gì? Mà làm ăn thế hả?__ giọng nói tràn đầy tức giận

-Tiểu thư, không phải lỗi của tôi, tôi sắp đụng được cô gái kia rồi nhưng đột nhiên một tên khác xông ra cứu ạ

-Tên khác?

-Hình như là Thiên Ân, tôi nghe cô gái kia kêu lên như thế

-CÁI GÌ???

-Xin lỗi tiểu thư

-Mau biến ngay, nếu bị bắt không được khai tao ra

-Vậy còn phần tiền còn lại?

-Mày không giết được nó, còn đụng anh yêu của tao còn đòi tiền ?

Bên kia im bất

Người con gái kia tức điên người, một lũ ăn hại

Hôm nay là ngày hấn xuất viện, cả sáu người cùng nhau đến bang Devil của hấn. Đây là lần đầu tiên nó đến bang của hấn, quả thật không phải hư danh, bang Devil vô cùng lớn mạnh, lực lượng anh em cũng rất hùng hậu

-Mau điều tra người gây tai nạn__ hấn ra lệnh cho đàn em, hấn quyết không để kẻ nào tổn hại nó được sống yên

-Dạ, bang chủ

-Thiên Ân, em nghe nói anh bị tai nạn, anh có sao không?_ Kiều Mi tỏ ra quan tâm hỏi han

Hắn không thèm liếc mắt đến cô ta, trực tiếp nắm tay nó về chỗ ngồi. Cũng vì hành động này mà mọi người trong trường đều biết nó và hắn đang quen nhau, tan nát không biết bao trái tim thầm thương trộm nhớ nó

Cô ta giận đến nghiến răng nghiến lợi, thật không ngờ lần này không giết được nó, lại còn tạo cơ hội cho nó và hắn bên nhau, khôn kiếp

27. Chương 26

-Sophia, có một yêu cầu rất thú vị dành cho cô_ người đàn ông trung niên, khuôn mặt điển trai toát lên hàn khí cực khủng

-Yêu cầu gì thưa boss?_ nó vạ phần cung kính người trước mặt, ông ta chính là người cứu nó một mạng trong lúc nó du học bên Mỹ khi nó được 10 tuổi, ông ta thấy nó có tiềm năng trở thành một sát thủ bậc nhất, bậc nhì nên đề nghị nó vào tổ chức sát thủ lớn mạnh của ông ta, nó còn non nớt, ngây thơ không biết suy nghĩ liền đồng ý xem như trả ơn, và bây giờ nó - Sophia, một sát thủ giết người không ghê tay, lạnh lùng, tàn nhẫn

-Cô tự xem thì biết_ ông ta đưa cho nó một bì thư yêu cầu cùng một cọc tiền, xem ra người này thuộc loại người giàu sang

Nó lấy ra xem, sau khi đọc xong mắt đẹp màu tím lóe sáng huyền bí, hàn băng cũng bắt đầu tỏa ra khắp người, có kẻ muốn giết nó, hừ cũng thật ngu ngốc, thuê nó để giết nó, buồn cười! Nếu nó đoán không lầm thì kẻ này chính là người muốn giết nó lần trước, lần trước không thành bây giờ lại thuê sát thủ bậc nhất thế giới, chắc chắn là thâm thù đại hận với nó đây

-Không biết người yêu cầu này là ai?

-Trịnh Kiều Mi, đại tiểu thư tập đoàn Trịnh thị đứng thứ 13 thế giới

Nó nhích mép, thì ra là cô ta, hình như cô ta chán sống rồi thì phải, có cần giúp không ta?

-Nhiệm vụ này cứ để tôi thưa boss

-Được

-Bang chủ, đã tìm được, chính là Trịnh Kiều Mi_ một thuộc hạ báo cáo cho hắn

Hắn quay sang nó, cười sùng nịnh

-Heo ngốc, em muốn làm gì cô ta?

Thật ra nó cũng muốn biết Devil, người đứng đầu trong tam đại ác ma tàn nhẫn đến mức độ nào

-Tùy anh

-Được

Hắn quay sang thuộc hạ, con người lạnh lùng toát khí lạnh, làm chúng thuộc hạ đổ mồ hôi lạnh, hắn của nó với bang chủ của họ thật ra là một người hay hai người ?! Thật quá khác biệt, anh và cậu tuy đã quen nhưng vẫn không thể thích nghi

-Bất sống cô ta, ngay !!!

Không đến 10 phút sau

-A_ cô ta bị thuộc hạ của hắn đẩy mạnh xuống đất không chút nương tay

Cô ta run sợ vờn mắt ngân ngấn nước nhìn bọn hắn và nó, nó, anh và cậu chỉ cười nửa miệng xem kịch vui, hắn thì như Tu La từ địa ngục, con người xám tro đổi sang màu đỏ từ lúc nào, nhìn vô cùng đáng sợ

-Cô chê sống quá lâu sao?_ giọng nói không chút độ ấm

-Em.....anh....anh nói gì em không hiểu_ cô ta giả ngu, không biết gì

Hắn lạnh lùng liếc làm cô ta

-Đành ép cung nhỉ ?!_ cậu vừa nói vừa vuốt cây roi sắt yêu quý của mình

Cô ta lạnh cả người

-Em...em nói. Người thuê xe đung cô ta là em, nhưng mà em không cố ý đung anh_ cô ta cảm hận chỉ nó

-Chặt tay chân cho chó ăn, hành hạ từng ngày đến khi cô ta chết thì thôi, đem xác quăng xuống biển làm mồi cho cá mập, tập đoàn Trịnh thị ngày mai phải phá sản_ giọng nói như Diêm vương phán, cô ta khóc ròng kêu lớn “KHÔNG, THIÊN ÂN, ĐỪNG!!!”, nước mắt chảy dài làm son phấn lem luốc, bị thuộc hạ của hắn dẫn đi

-AAAAAAAAAAAAA!!!_ một tràn tiếng la thất thanh, rồi đột nhiên im bặt

Nó tuy giết người vô số nhưng cũng cảm thấy rợn người, bọn hắn mặt không hề đổi sắc, nó bây giờ mới mở rộng tầm mắt về Tam đại ác ma, quả như lời đồn. Thấy cô ta cũng tội mà thôi cũng kệ !!!

Nó cười tự hào nhìn hắn, bạn trai của nó quả nhiên không phải dạng vừa đâu

-Thế nào? Anh làm thế được không?

-Mấy anh ít có ác nhỡ?

Bọn hắn không nói gì chỉ cười hì hì

-Nếu anh phản bội em, thì nhất định em cũng sẽ làm thế_ nó nói nửa đùa nửa thật

-Sẽ không xảy ra_ lời nói cam đoan của hắn như mật ngọt chảy vào tim nó, bất giác mỉm cười hạnh phúc

28. Chương Cô Giáo Mới

Hôm nay vẫn như mọi ngày, nó và bọn hắn vẫn đi học bình thường

-Ê, biết gì chưa?_ một nam sinh hốt hải từ ngoài chạy vào lớp, vẻ mặt hiện lên hai chữ “NHIỀU CHUYỆN”

-Biết gì?_ bọn nam sinh khác trong lớp cũng nhiều chuyện không kém

Nó cũng là bà tám, đồng tai lên nghe

-Có giáo viên mới

-ÚI GIỜ!_ cả lớp thất vọng, chuyện bình thường vậy cũng nói

-Là nữ_ cậu nam sinh kia bổ sung thêm, lần này cả lớp quả thực chấn động, trường này rất hiếm có giáo viên nữ, chỉ trừ cô hiệu phó xinh đẹp mà dữ như rắn

Không để học sinh trong lớp nhốn nháo quá lâu, một tiếng guốc giày bước vào, đập vào mắt mọi người là một cô gái siêu xinh, khuôn mặt xinh đẹp được trang điểm tỉ mỉ, body chuẩn không cần chỉnh, nam sinh trong lớp tròn mắt nhìn cô giáo mới, trời ơi xinh quá !!!

Bọn hắn khi thấy cô giáo mới lập tức đen mặt, đặc biệt là hắn, phượng mâu lạnh lẽo, hàn khí khắp người càng ngày càng đậm, nó ngồi kế bên mà muốn đóng băng

Nó chau mày liễu, đây là sao? Khẽ nhìn về phía cô giáo, cô mang ánh mắt si mê nhìn hắn, đau khổ có, mê luyến có,...quan hệ giữa hắn và cô giáo này chắc chắn không đơn giản

Đột nhiên hắn bật dậy bước ra khỏi lớp, anh và cậu ra hiệu cho nó ý bảo nó đi theo hắn, nó vội vàng chạy theo

Cô giáo ngoại ngữ Vân Anh đau buồn nhìn hấn - người con trai cô yêu nhất, cô biết hấn thật sự rất hận cô, lại nhìn cô gái mỹ mạo xinh đẹp hơn cả cô đang chạy theo, cô biết chắc đây là bạn gái mới của hấn, Thiên Ân anh thật sự đã hết yêu em rồi hay sao ?

Nó khó khăn lắm mới đeo kịp hấn, bắt lấy tay hấn

-Anh sao vậy ?

Hấn nhìn chăm chăm vào con người màu tím đầy quyến rũ của nó, đột nhiên hôn nó, nó giật mình vội đẩy hấn ra

-Anh bị sao vậy ?

-Có một chuyện anh vẫn chưa kể cho em nghe__ hấn nghiêm túc lạ thường

Nó không nói gì chăm chú chờ đợi câu chuyện hấn sắp kể nó nghe

-Từ nhỏ anh có một cô bạn thanh mai trúc mã, cô bạn đó rất đáng yêu, luôn dịu dàng bên anh, khi lớn lên anh và cô bạn đó yêu nhau, nhưng rồi khi gia đình anh bị phá sản, cô bạn đó thẳng thừng nói lời chia tay, sang Anh du học bỏ lại anh đau khổ biết bao__ mất hấn đờm buồn, nhớ lại từng kỉ niệm trong quá khứ

-Người đó là cô giáo mới ?__ nó thông minh đoán ra cô bạn đó của hấn, tim vì hấn mà đau, không ngờ hấn phải trải qua đau khổ đó, nhưng tim nhanh chóng phập phồng, lo sợ, hấn vẫn còn yêu cô ?

Hấn thoát khỏi kí ức, xoa mái tóc mềm của nó, mỉm cười:

-Ngốc à, em sợ anh còn tình cảm với cô ta hay sao ?

gật, gật

Hấn choàng tay ôm nó vào lòng, nhẹ giọng nói:

-Đó đã là quá khứ, bây giờ tim anh hoàn toàn ở nơi em, heo ngốc !!!

Nó áp đầu vào ngực rắn chắc của hấn, lắng nghe tim hấn đập, nhắm mắt lại, một giọt lệ hạnh phúc từ khóe mi tràn ra

Hấn và nó vui vẻ nắm tay nhau bước vào lớp

Hấn vẫn vậy, vẫn không thêm đoái hoài đến cô, nhưng nó lại khác, nó tỉ mỉ quan sát, trong đôi mắt cô nói lên rằng cô vẫn còn yêu hấn rất nhiều, rất sâu đậm, chuyện này là sao? Nó phải điều tra mới được

*GTNV:

Lâm Vân Anh (cô): xinh đẹp, hiền lành (...), bạn gái cũ của hấn

29. Chương 28

Ngay sau buổi học, cô liền chạy đến chỗ hấn

-Em muốn nói chuyện với anh

-Tôi không có gì để nói với cô hết__ hấn lạnh nhạt

-Một chút thôi anh__ cô cố gắng nặn nỉ hấn, những giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt nhỏ nhắn

Hấn một phút mềm lòng, gật đầu đồng ý, đi theo cô ra sau vườn

Nó, anh và cậu cũng lén đi theo sau

-Cô muốn nói gì với tôi ?

Cô nghẹn ngào khóc:

-Em biết anh rất hận em, nhưng anh có biết không, sự thật không phải là như vậy, khi gia đình anh bị phá sản, gia đình em bắt em phải qua Mỹ du học, không muốn em qua lại với anh nữa, anh có biết lúc đó em đau khổ thế nào không, em khóc ngày khóc đêm xin ba mẹ, nhưng vẫn không được, em sợ anh sẽ đau lòng nên mới nói lời chia tay một cách phũ phàng như vậy, khi bên Mỹ nghe tin gia đình anh đã vực dậy như trước, em vui mừng trở về đây, nhưng nào ngờ anh đã có bạn gái mới

Hắn nghe cô kể mà như sét đánh ngang tai, thì ra lâu nay hắn đã hiểu lầm cô, để cô phải chịu khổ bao nhiêu năm nay, hắn thực có lỗi với cô

Ở nơi không xa, nó cũng bàng hoàng không ít, thì ra cô yêu anh nhiều như thế, vậy chẳng phải nó là người thứ ba phá tình cảm của hắn và cô hay sao ? Tim quặn đau như ai bóp nghẹn, nước mắt không tự chủ rơi xuống không ngừng

Anh biết nó không chịu nổi cú sốc này, choàng tay ôm nó vào lòng, nhẹ giọng an ủi:

-Nếu em muốn khóc thì cứ khóc đi

Nó nức nở trong lòng anh, cậu cũng đượm buồn im lặng nhìn nó khóc, anh và cậu đều là người ngoài thì làm gì được

-Em thật sự rất yêu anh, Thiên Ân_ cô chạy đến ôm chặt hắn, hắn không nỡ đẩy cô ra, nhìn đôi vai run rẩy vì khóc, tim lòng không được vươn tay ôm lại cô

Không muốn nó nhìn thấy cảnh tượng này, cậu và anh dắt nó trở về kí túc xá

Thiên Ân, chuyện này mà sẽ giải quyết sao đây ?

Anh và cậu hôm nay phải đến bang làm một số việc, chỉ có nó và hắn ở kí túc xá

11pm

Hắn không tài nào ngủ được, bước ra ban công ngắm trời đêm, hắn quả thực rất nhức đầu, vô cùng rối rắm, hắn có lỗi với cô rất nhiều, nhưng hắn cũng yêu nó rất nhiều, cô và nó hắn phải làm sao đây ?

-Anh hãy chọn cô ấy_ nó nhẹ nhàng bước ra, nghiêm túc nhìn hắn, không khó để phát hiện đôi mắt nó đỏ hoe

Hắn bất ngờ trước lời nói của nó, chẳng lẽ nó đã nghe hắn và cô nói chuyện ?

-Em đã nghe ?

Nó gật đầu:

-Cô ấy yêu anh rất nhiều, hãy bù đắp cho cô ấy

Hắn kích ôm chặt nó:

-Nhưng anh yêu em rất nhiều, heo ngốc à

Nó cũng ôm chặt hắn, nó biết đây sẽ là lần cuối cùng nó và hắn ôm nhau, nước mắt không kiềm được, lăn dài trên má

-Em là người thứ ba, em có lỗi với cô ấy. Em biết anh vẫn còn tình cảm với cô ấy

-Sao em lại làm vậy ?

-Vì em yêu anh

Nước mắt hắn không tự chủ rơi xuống

-Xin lỗi em. Anh sẽ mãi yêu em_ hắn bất lực, thực không muốn làm đau nó nhưng cô đã đau vì hắn quá nhiều rồi, xin em hãy tìm hạnh phúc khác, một người yêu em chân thành, anh không phải người con trai tốt

Hắn cúi xuống in lên môi đỏ mọng của nó một nụ hôn cuối cùng đầy lưu luyến, đau thương

-Hãy yêu em lần cuối

-Bảo Nghi của anh

@.@

Nó và hấn chia tay nhưng vẫn trở thành bạn bè của nhau, dù trong lòng vẫn còn bao nhiêu tình cảm khó phai

Hấn đã nói lại tình cảm với cô, nhưng sao hấn lại không thấy vui

-Bảo Nghi, cảm ơn cô__ cô vô cùng cảm kích trước hành động của nó

-Tôi phải xin lỗi cô mới đúng

Anh và cậu thực sự rất bất ngờ trước chuyện hấn, nó và cô. Dù đồng cảm cho cô, nhưng hấn làm như thế không sợ rằng nó sẽ đau khổ và trở thành cô thứ 2 hay sao

-Thiên Ân, anh hãy yêu Vân Anh thật nhiều, em chúc phúc hai người__ nó tươi cười chúc phúc, nhưng nào ai biết được tim nó đã vỡ vụn

-Cảm ơn em__ hấn cũng không khác gì nó

-Sophia, tôi muốn cô thực hiện nhiệm vụ này__ boss nghiêm mặt nhìn cô gái lạnh lùng, xinh đẹp trước mặt

-Nhiệm vụ gì ?

-Giết Devil

Nó kinh ngạc vô cùng

-Kẻ nào thuê ?

-Là tôi

-Boss, sao ông lại làm vậy ?__ nó không tin nhìn boss, ông ta làm gì có thù oán với hấn

-Devil đang ngày càng lớn mạnh, tôi có cảm giác sẽ có ngày đánh bại tổ chức của chúng ta

-Tôi không làm__ nó dứt khoát từ chối

-Tôi biết cô có tình cảm với Devil, cô nên nhớ sát thủ không được có tình cảm, cô phải thực hiện nhiệm vụ lần này

Nó cảm hận nhìn boss, ông ta nghĩ nó là con rối để ông ta điều khiển hay sao ? Nhưng lòng lại cảm thấy lo lắng cho hấn vô cùng

-Tôi không thể

-Hahaha__ đột nhiên ông ta bật cười lớn làm nó giật mình, ông ta đang mưu đồ gì đây ?

-Tôi biết ngay cô sẽ nói thế mà, cô yên tâm, tôi đã phái người khác đi rồi

-CÁI GÌ???__ nó hét lớn lên, ông ta thực độc ác

Nó lập tức chạy thật nhanh đi tìm hấn, Thiên Ân, cẩn thận, em sẽ đến cứu anh !!!

Boss nhếch mép nhìn bóng dáng của nó, lấy điện thoại gọi ai đó “ Hãy giết luôn Sophia ”, Sophia, một khi sát thủ có tình cảm thì sẽ trở thành đồ bỏ đi, cô đã hết giá trị lợi dụng rồi, tôi thật không muốn giết cô, nhưng cô đã biết quá nhiều bí mật của tổ chức, vĩnh biệt SOPHIA

Nó chạy nhanh đến bar tìm hấn, vẫn không thấy đâu, sực nhớ ra hấn đang cùng cô ngắm sao băng trên núi, chạy thật nhanh lên núi tìm hấn

Nó thở phào nhẹ nhõm khi thấy hấn vẫn bình an vô sự, bỗng trong lùm cây hai tên sát thủ lao ra tấn công hấn và cô, hấn là Devil lừng danh Hắc đạo đương nhiên hai tên kia không phải đối thủ của hấn, nó tự cười mình lo xa, hấn là ai chứ làm sao dễ dàng đối phó, nó định rời đi thì một nòng súng ẩn trong lùm cây không xa đập vào mắt nó, lão cáo già, ông ta cho người đánh lên

Nó không chần chừ lao nhanh ra đỡ cho hấn viên đạn

một tiếng súng vang vọng giữa trời đêm

Hấn ngạc nhiên cực độ nhìn cô gái đỡ cho hấn viên đạn, mặt nạ quỷ, cô ta là Sophia ? Nhanh chóng rút súng giấu kĩ trong người bắn chết tên bắn lên

-Cô là sát thủ Sophia ? Sao cô lại đỡ cho tôi viên đạn này ?_ hấn không nhớ mình có quen biết sát thủ nổi tiếng này

Nó khó khăn lấy mặt nạ ra, viên đạn ghim sâu vào ngực trái, máu đỏ tươi không ngừng tuôn ra

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp quen thuộc, hấn không tài nào tin được nó là Sophia, nó vì hấn mà trúng đạn

-Bảo Nghi, đừng lo anh sẽ mang em đến bệnh viện_ hấn hoảng sợ tột độ, luống cuống chân tay, nước mắt chảy không ngừng

Cô đứng bên cạnh mà cũng không khỏi bàng hoàng

Nó khó nhọc đứng dậy, mỉm cười, đây là nụ cười đẹp nhất của nó:

-Thiên Ân, em...mãi...mãi...y...êu...an...h_ nó nói xong, rơi tự do xuống vực trước mắt hấn

Hấn điên cuồng chạy đến nhưng chỉ thấy một mảng tối đen dưới vực sâu

-BẢO NGHI, KHÔNGGGGGGGGGGGGGGGGGGG!!!

Nếu không có cô quyết liệt ngăn cản, hấn đã lao xuống vực với nó rồi, hấn đau thương đến ngất xỉu " Bảo Nghi "

Nó sẽ ra sao ? M.n chờ đón trong chap sau nhé ^.<>

30. Chương 29

Thời gian thấm thoát trôi đi, mới đó mà đã 4 năm

-Bảo Nghi, để tiểu mỹ nam giúp cho_ một cậu bé khoảng chừng 3 tuổi mũm mĩm, đáng yêu lau mồ hôi cho nó

Nó cười khẽ, răn dạy đứa con trai yêu của mình:

-Thiên Vũ, mẹ đã nói với con bao nhiêu lần rồi, phải gọi là mẹ, không được gọi tên mẹ biết chưa

-Gì chứ, Nghi ? Nghi chẳng phải là nữ nhân của tiểu mỹ nam sao ?_ Thiên Vũ bĩu môi bất mãn y hệt nó lúc trước

Nó giơ tay định tát mông Thiên Vũ, thằng bé vội vàng ôm mông chạy:

-Mẹ xinh đẹp, con biết lỗi rồi, mai một con hông dám đâu

Nó phì cười trước bộ dáng đáng yêu của Thiên Vũ, nhìn khuôn mặt giống một người y đức, tìm nó lại quần đùi, hốc mắt đỏ lên

-Mẹ, mẹ lại nhớ ba sao ?_ Thiên Vũ chạy lại lau đi giọt nước mắt đang lăn dài trên khuôn mặt xinh đẹp của mẹ

Nó mỉm cười ôm Thiên Vũ vào lòng, thằng bé là niềm an ủi của nó, niềm hạnh phúc của nó, không ngờ lần cuối cùng chia tay nhau, nó và hấn đã có con với nhau

-Sao chúng ta không đi tìm ba ?_ Thiên Vũ ngược mặt, dùng đôi mắt màu xám tro long lanh, ngây thơ nhìn mẹ mình

-Hai mẹ con chúng ta sống với nhau là đủ rồi_ nó vuốt mái tóc mềm của Thiên Vũ

-Mẹ nhớ ba lắm đúng không? Mỗi tối con đều thấy mẹ khóc gọi tên ba

-Con còn nhỏ, có rất nhiều chuyện con chưa hiểu

-Mẹ, tiểu mỹ nam của mẹ lớn rồi, chỉ số IQ của con rất cao a~, con có thể phá mật mã bảo hộ của công ty bên cạnh nhà trẻ rồi đó_ Thiên Vũ tự hào kể chiến tích của mình, nó phải mất hơn một tuần lễ để giải mật mã đó, ta quả là thiên tài há há (tội nghiệp còn bé đã tự kỉ =.=)

-Con đó, tối ngày chỉ biết phá người ta, biết vậy mẹ đã không dạy con mấy cái đó rồi

-Mẹ, đến khi nào mẹ mới dạy con ném phi tiêu, con thấy mẹ ném kim độc vô cùng chuẩn xác a~_ Thiên Vũ vô cùng ngưỡng mộ mẹ của mình, nhất định sau này phải cưới người vợ giỏi như thế

-Cái đó không được, rất nguy hiểm, con chỉ mới 3 tuổi thôi

Thiên Vũ phụng phịu năn nỉ, nhưng kết quả vẫn là con số 0 tròn vo

-Con đừng phá nữa, ngủ sớm đi, ngày mai chúng ta phải bay về Việt Nam đó_ nó cười hiền ôm con trai bảo bối vào giường ngủ

-Về Việt Nam chi vậy mẹ ?

-Con không muốn gặp ông bà ngoại hay sao ?

-Muốn, muốn chứ_ thằng bé gật đầu lia lịa, đã rất lâu muốn gặp ông bà ngoại của mình

-Mau ngủ ngoan đi

-Vâng ạ

Sân bay Tân Sơn Nhất

Trong đám đông người ở sân bay có hai người nắm tay nhau bước đi, một cô gái xinh đẹp, quyến rũ dắt một cậu bé ba tuổi vô cùng đáng yêu, đương nhiên nó và Thiên Vũ lập tức trở thành tâm điểm chú ý của mọi người

-Cô gái xinh đẹp đó là diễn viên sao, xinh quá !!!

-Cậu bé đi theo rất dễ thương, chắc là hai chị em

-Xinh hơn cả mình tinh màn bạc

.....

Nó và Thiên Vũ không thềm đoái hoài đến những lời xì xầm bàn tán, vẫn ung dung bước đi, bỗng nhiên...

...nó đụng phải một bức tường thịt

-Xin lỗi, cô có sao không ?_ người đụng nó lên tiếng xin lỗi trước

-Không sao

Dường như có cái gì đó quen quen, giọng nói đó...?!

Cả hai người cùng ngược mặt nhìn nhau, giây phút đó như ngưng đọng

-Bảo Nghi !!!

-Kì Dương !!!

Cả hai cùng đồng thanh, anh kích động ôm chầm nó

-Bảo Nghi, đúng là em rồi, em vẫn còn sống__ anh vui mừng đến bật khóc

Nó không kìm được nước mắt khóc theo anh

-Bảo Nghi đâu ?__ cậu từ trong đám đông nghe anh gọi Bảo Nghi liền chạy đến

-Quân Bảo !!!__ nó rời vòng tay của anh, lao vào lòng cậu, huhu thực nhớ hai người, rất nhớ !!

Cậu sung sướng ôm người đẹp trong lòng, cứ ngỡ nó đã chết bốn năm trước rồi, nếu đây là mơ thì xin đừng bao giờ tỉnh lại

-Mẹ, hai người này là ai vậy ?__ Thiên Vũ đứng ngoài chả hiểu gì hết, hai người này là ai, có vẻ rất thân với mẹ

Bây giờ anh với cậu mới để ý bên cạnh nó có một cậu bé rất sociu, đôi mắt to tròn màu xám tro, cái mũi cao thẳng tắp, cái miệng nhỏ đỏ hồng, hai má phúng phính có hai cái đồng tiền siêu kute, nhưng nhìn kĩ lại thấy thập phần giống hần, như đúc từ một khuôn, thằng bé gọi nó là mẹ, chẳng lẽ...?!

-Đây là con của em, Thiên Vũ. Thiên Vũ đây là hai người bạn thân của mẹ, Kì Dương, Quân Bảo, mau gọi chú đi

-Chào hai chú__ Thiên Vũ cười tươi lộ chiếc răng khểnh đáng yêu

Anh và cậu mỉm cười, đúng là con của nó, nụ cười tỏa nắng này không khác nụ cười của nó chút nào

-Đây là con của Thiên Ân?__ anh và cậu đồng loạt hỏi nó, chỉ hỏi thế thôi, chứ trong lòng hai người đã biết đáp án

Không để nó trả lời, Thiên Vũ đã nhảy vào hỏi:

-Hai chú biết ba của con ?

Vậy là đúng rồi

-Chúng ta đến quán cafe gần đây nói chuyện đi__ cậu

Quán cafe

-Nghe Vân Anh nói, em đã bị súng bắn vào tim và rơi xuống vực__ anh hỏi nó

-Đúng vậy, năm đó em cứ ngỡ mình sẽ chết, nhưng thật may mắn khi được một người phát hiện và mang em qua Úc điều trị, vốn tưởng đạn xuyên qua ngực trái vào tim sẽ chết nhưng thực hy hữu, tim em lại ở bên phải

Nó nhấp ít cafe rồi nói tiếp:

-Không lâu sau đó em tỉnh lại và thật bất ngờ khi biết mình mang thai, em đã sống ở đó, một cuộc sống bình thường để nuôi Thiên Vũ, lần trở về này em định sẽ mang bama theo em qua Úc định cư bên đó luôn không trở về nữa, nhưng không ngờ lại gặp hai anh ở đây

-Mục đích em trở về chỉ vậy thôi sao, em không muốn biết Thiên Ân bốn năm nay ra sao hay sao?__ cậu hỏi nó

Nó hơi giật mình khi nghe cậu nhắc đến hần:

-Anh ấy chắc đang rất hạnh phúc bên Vân Anh__ nó chưa xốt nói

-Lúc em rơi xuống vực cậu ấy đòi nhảy theo em nhưng Vân Anh ngăn cản, cậu ấy đau thương đến ngất xỉu, khi tỉnh lại cậu ấy đã hoàn toàn quên hết tất cả về em, có lẽ cậu ấy đã rất sốc đến nỗi mất trí nhớ

Nó bàng hoàng nghe anh kể, Thiên Ân, anh cần chi phải đau khổ như vậy ? Nhưng như vậy cũng tốt quên được em, anh sẽ toàn tâm toàn ý hạnh phúc bên Vân Anh

-Em thật sự buông bỏ tất cả tình cảm giữa hai người sao?

-Không muốn cũng phải buông, như vậy sẽ hạnh phúc cho Thiên Ân, Vân Anh và cả em

-Chẳng hạnh phúc cho ai cả_ cậu nói một câu làm nó sưng người

-Thiên Ân dù quên em nhưng vẫn không thể nào yêu Vân Anh được nữa, vậy Thiên Ân và Vân Anh có hạnh phúc không? Em yêu cậu ấy nhiều như thế, Bé Thiên Vũ cũng rất cần một người cha. Em hãy suy nghĩ đi
Những lời nói của cậu như có ma lực làm lí trí nó thức tỉnh, cậu nói đúng, làm như thế chẳng ai hạnh phúc cả

31. Chương 30

Hắn bây giờ đã trở thành một tổng giám đốc tài ba của Vương thị

Nó quyết định đăng kí xin làm thư kí cho hắn, hằng ngày bên cạnh giúp hắn khôi phục trí nhớ

Wương thị, phòng tổng giám đốc...

-Chào tổng giám đốc_ nó bước vào nhìn người con trai ngày nhớ đêm mong, hắn bây giờ đã trưởng thành hơn trước, cứng chạc hơn, đẹp trai hơn, sự lạnh lùng cũng nồng đậm hơn

-Tên ?_ hắn vui đầu vào đồng hồ trên bàn, không thèm ngược mặt nhìn nó, đọc một chữ

Nó mỉm cười nhẹ, hắn vẫn như xưa

-Lê Hoàng Bảo Nghi

Hắn nghe nó nói tên liền khựng lại 1s, Lê Hoàng Bảo Nghi, tên này thực quen tai, anh, cậu, chị hai và anh Khánh vẫn hay nhắc đến, rốt cuộc đây là người nào ?

Hắn ngược mắt lên nhìn nó, một cô gái xinh đẹp như thiên thần, mỉm cười nhìn hắn, hắn cảm nhận thấy tim ấm lại khi thấy nụ cười tuyệt đẹp này, thực kì lạ

-Cô đã từng làm ở đâu chưa ?

-Khi bên Úc tôi đã làm công việc này 3 năm

-Được, tôi chọn cô, làm việc ngay bây giờ

-Cảm ơn tổng giám đốc

-Tôi muốn một ly cafe...

Không để hắn nói hết câu nó đã chạy đi làm cafe cho hắn

Một lúc sau nó trở về, đặt ly cafe trước mặt hắn

Hắn nhấp nhẹ, không thể tin nhìn nó

-Cô biết tôi thích uống loại cafe nào sao ?

-Cafe đen không đường, chỉ có anh mới uống cafe như vậy thôi

Hắn khó hiểu nhìn nó, sao nó biết được chẳng lẽ trước đây hắn và nó từng quen biết nhau sao ?

Nó mỉm cười, chắc chắn hắn đang rất thắc mắc, Thiên Ân, em nhất định sẽ khiến anh nhớ lại tất cả

-Được rồi, cô về phòng làm việc đi, phòng của cô cạnh phòng tôi

-Vâng

Nó bước ra trở về phòng làm tất cả nhân viên ngạc nhiên, các thư kí trước luôn run sợ khi đi vào phòng tổng giám đốc, đi ra thì khuôn mặt như đưa đám, làm việc không quá hai ngày, vậy mà cô gái xinh đẹp này vẫn tươi cười như thường, hay thật !!!

Nó trở về phòng mình đã thấy anh, cậu và cả Thiên Vũ trong phòng

-Thế nào rồi ?__ cậu hỏi nó

-Chẳng thế nào cả, vẫn bình thường__ nó nhún nhún vai

-Mẹ, tiểu mỹ nam muốn gặp ba__ Thiên Vũ chạy đến sà vào lòng nó nũng nịu

-Không được, nếu con có gặp thì phải gọi là tổng giám đốc, nghe rõ chưa ?

Mặt Thiên Vũ ỉu xiu, đột nhiên cười tinh nghịch, đáy mắt hiện lên tia giảo hoạt, anh và cậu nhìn cũng đủ biết nhóc này có trò mới rồi, lúc trước nó cũng giống y chang thế

Thiên Vũ lấy chiếc máy tính mini nó chế tạo, bắt đầu múa những ngón tay bé xiu, mập mạp, đáng yêu

Nó biết Thiên Vũ định làm gì liền ngăn cản:

-Con nghĩ mật mã ở đây dễ giải lắm à?

Nó nói đúng thật, mật mã máy tính hẳn thật phức tạp, quả là ba của tiểu mỹ nam

-Con ngoan ngoãn ngồi yên đi, nếu không mẹ không cho con ở đây đâu__ nó hăm dọa

-Áh thôi, tiểu mỹ nam ngoan mà__ Thiên Vũ giật mình, nó nói là làm đó

Anh và cậu mỉm cười:

-Để bọn anh dắt Thiên Vũ đi chơi, nó còn nhỏ, ở đây chán như vậy làm sao chịu được

Thiên Vũ gật gật đầu, mắt sáng rõ, anh và cậu là no.1

Anh và cậu đã nói vậy nó đành đồng ý

Anh và cậu dẫn Thiên Vũ đi tham quan công ty thì một giọng nói trong trẻo vang lên:

-Đây là ai vậy ?__ cô hỏi

Anh và cậu đang đau đầu không biết nên trả lời như thế nào thì Thiên Vũ đã nhảy vào

-Con là cháu của hai chú ấy ạ

Cô như không thể tin vào mắt mình, cậu bé này thật giống bản thu nhỏ của hần, đây là sao ?

-Vân Anh, em đến tìm Thiên Ân hay sao ?__ cậu lảng sang chuyện khác

-Đúng vậy

-Vây em đi đi, Thiên Ân ở trong phòng đó, bọn anh đi trước__ anh, cậu và Thiên Vũ nhanh chóng chuẩn

Cô nghi hoặc nhìn theo bóng dáng ba người, không thể có việc giống nhau đến kinh ngạc như vậy được, như vậy là sao, nhất định phải điều tra

32. Chương 31

-Thiên Ân__ cô mở cửa bước vào phòng hần

Hần nhíu mày nhìn cô

-Em đến đây làm gì ?

-Em chỉ muốn đến phụ anh thôi mà__ cô cứ nghĩ khi hần quên nó thì sẽ hoàn toàn yêu cô nhưng tại sao hần lại càng ngày càng lạnh nhạt với cô, cô không đủ tốt với hần sao, tình yêu cô dành cho hần vẫn chưa đủ hay sao, có cái gì mà cô không bằng nó chứ, cô và hần chẳng phải đã bên nhau từ nhỏ đến lớn sao, ngày trước hai đứa yêu nhau lắm cơ mà, không, cô không cam tâm !!!

-Anh đang rất bận__ hần đuổi khéo cô, thực không hiểu nguyên do trái tim hần không thể nào tồn tại cô được, dường như nó đã được một người khác chiếm giữ mất rồi, một người mà ngay cả hần cũng không biết

Cô dù không muốn nhưng cũng đành ngậm ngùi rời khỏi

Cô vừa rời đi thì hấn ngã ra sau ghế, xoa xoa thái dương, hấn rất đau đầu, thực muốn nói cô biết rõ nhưng không nỡ làm tổn thương cô, bây giờ hấn chỉ có thể xem cô là bạn, là một người em gái mà thôi

-Giám đốc, anh đang đau đầu sao ?__ nó bước vào phòng, hỏi han hấn

Hấn khó khăn gật đầu

-Để tôi giúp anh__ nó nói xong bước đến giúp hấn xoa đầu

Hấn trước nay rất ghét con gái chạm vào mình, nhưng sao hấn lại không cảm thấy ác cảm với nó, chẳng lẽ thật như mọi người nói Bảo Nghi chính là người hấn yêu nhất sao ?

Hấn cố gắng nhớ lại, đánh úp lại là một trận đau đầu kinh khủng

-AAA__ hấn đau đến nỗi hét lên

-Thiên Ân, đừng cố gắng nhớ nữa, anh sẽ đau đầu đó, anh đau em cũng sẽ đau__ nó ngăn ngăn nước mắt ôm hấn, nó không muốn người nó yêu phải chịu đau đớn

Nhìn nó rưng rưng lệ, tim hấn đột nhiên nhói đau

-Tôi không sao, cô ra ngoài đi__ hấn vẫn chưa giải thích được cảm giác của mình

Nó đành bước ra, Thiên Ân, đến bao giờ anh mới nhớ ra em đây ?

-Công ty này to thật đó, con đi mà mỗi cả chân__ Thiên Vũ mệt nhọc nói

-Được rồi vậy chúng ta về phòng làm việc của hai chú nhé

Anh và cậu dẫn Thiên Vũ đến phòng của hai người

-Hai chú thích mẹ con phải không ?__ Thiên Vũ đột nhiên hỏi làm anh và cậu giật mình, thằng nhóc này quả thật tinh mắt

Hai người đành gật đầu thú nhận

-Haizzz, mẹ con hảo số đào hoa a~__ Thiên Vũ thở dài, mẹ à, vận đào hoa của mẹ thực tốt nga

-Đáng tiếc cô ấy không thích bọn chú

Thấy anh và cậu buồn bã, Thiên Vũ liền vỗ vai an ủi hai người

-Nhất định sẽ có người con gái tốt giống mẹ con yêu hai chú mà

Cả ba mỉm cười, cũng mong là vậy !!!

-Kì Dương, Quân Bảo, hai cậu có ở đây không ?__ hấn đột nhiên xuất hiện làm anh và cậu không tài nào giấu Thiên Vũ được

-Có...có đây

-Đây là...???__ hấn nghi hoặc nhìn cậu nhóc đáng yêu ngồi trên ghế sofa, thực quen mặt !!! (giống mình mà cũng không biết =.=")

-Chào tổng giám đốc, con là Thiên Vũ__ Thiên Vũ không tỏ ra khẩn trương như anh và cậu, thản nhiên nở nụ cười tươi rói với hấn

Hấn không hiểu sao thấy mình rất có cảm tình với đứa bé này, nhện không được cúi xuống bông Thiên Vũ lên

-Thiên Vũ, sao con vào được đây ?__ hấn ôn nhu cười

-Mẹ con làm ở đây a

~~Mẹ con là ai ?

-Bảo Nghi__ câu trả lời của Thiên Vũ làm hắn giật mình, nó đã có con rồi sao ?
-Haha, Thiên Ân, cậu tìm bọn tớ chi vậy ?__ anh cười giả lả, tán đi suy nghĩ của hắn
-Ah, mình chỉ muốn hai cậu để gặp đối tác dùm mình thôi
-Vậy sao, được
Hắn không nỡ xa Thiên Vũ nên nài nỉ hai cậu ình bồng về phòng, thực khó khăn mới được hai người đó đồng ý

-Tiểu Vũ, ba của con là ai vậy ?__ hắn không thể hiểu tại sao mình lại hỏi như thế
-Con không có ba__ Thiên Vũ buồn bã xụ mặt, ba à, ba của con là ba đó
-Tại sao lại không có ?__ hắn sững sốt
-Con không biết
-Vậy chú làm ba nuôi của con có được không ?__ hắn thật tâm muốn cậu nhóc đáng yêu này làm con nuôi của mình
-Thật sao ? Dạ được, ba__ Thiên Vũ cười đến híp mắt, làm ba ruột hay hơn
Nghe thằng nhóc gọi ba, lòng hắn như được rót mật, vô cùng ngọt ngào
Nó vừa vào định đưa hợp đồng nhờ hắn kí tên thì nghe Thiên Vũ gọi hắn là ba, nó giật cả mình
-Thiên Vũ, không được nói bậy
-Tôi vừa nhận tiểu Vũ làm con nuôi, cô không phiền chứ
-Dạ, không phiền__ nó liếc xéo Thiên Vũ, cái thằng nhóc nghịch ngợm này

33. Chương 32

Ngày hôm sau

Cô lại đến công ty tìm hắn nhưng điều không thể ngờ chính là gặp nó đang ở trong phòng hắn
-Cô...Bảo Nghi ?__ cô lắp bắp, không tin vào mắt mình, nó đã chết từ bốn năm trước rồi mà
-Vân Anh, đã lâu rồi không gặp__ nó xoay lại nhìn cô, mỉm cười nhẹ
-Hai người quen nhau sao ?__ hắn thắc mắc nhìn nó và cô
-Chỉ là bạn bè cũ thôi__ nói xong cô chạy đến kéo nó lên sân thượng trước sự bất ngờ của hắn

Sân thượng

-Cô còn sống ?
-May mắn thoát chết__ nó lơ đãng trả lời
-Cô về đây làm gì ? Cô muốn phá hoại tình cảm của tôi và Thiên Ân sao ?__ cô gắt lên
-Cô nghĩ tình cảm của cô và Thiên Ân bây giờ hạnh phúc sao ? Bản thân cô chính là người hiểu nhất, cứ tiếp tục như vậy chỉ có cô đau khổ mà thôi__ nó nhìn thẳng vào mắt đẹp của cô, cố gắng giải thích cho cô hiểu
-Cô im đi, cô biết gì mà nói chứ, tại cô, tại vì cô mà anh ấy mới không còn yêu tôi nữa__ mắt cô ánh lên tia căm phẫn
-Tôi...__ thực sự lúc này nó không biết nói gì để cô hiểu

-Thằng bé đi chung với cô là con của cô và Thiên Ân ?_ cô sực nhớ ra thằng bé giống hần y đúc
Nó gật đầu

-Cô với thằng bé kia mau chóng rút ra khỏi cuộc sống của tôi và Thiên Ân. CÚT ĐI !!!_ cô gào lên

Nó lo lắng nhìn cô, cô đã bị tình yêu làm mù quáng rồi, nó đành trở về phòng để cô ở đây một mình suy nghĩ

Cô trừng mắt nhìn bóng dáng nó bước đi, đôi mắt trở nên đỏ ngầu, vô cùng đáng sợ

-Ba nuôi, cho con mượn điện thoại đi_ Thiên Ân ngồi trên ghế sofa vô cùng buồn tẻ

-Được_ hần đưa cho Thiên Vũ điện thoại của mình rồi tiếp tục làm việc

Thiên Vũ táy máy, lục lọi tìm kiếm trong điện thoại hần, ah, thấy rồi

-Ba nuôi, không ngờ ba lại lên chụp hình mẹ con a

~Hần hoài nghi, có sao ?

-Đưa ba xem

Nhận điện thoại từ Thiên Vũ, hần thấy hình một cô gái xinh đẹp nở nụ cười ngọt ngào, đứng giữa cánh đồng hoa violet, xung quanh còn có những đàn bướm đủ màu vây quanh, thực đẹp !!!

Cô gái này chẳng phải là Bảo Nghi sao ? Vậy ra mình đã từng quen biết cô ấy trước đây. Cố gắng nhớ lại nhưng không được, đầu đau như búa bổ

-AAAA

-Ba nuôi có sao không ?_ Thiên Vũ vội vàng nắm tay hần hỏi han, cũng giống như nó, Thiên Vũ bắt đầu xoa đầu giúp hần giảm đau

Cơn đau của hần nhờ Thiên Vũ mà được xoa dịu

-Cảm ơn con, tiểu Vũ_ hần mỉm cười ôn nhu nhìn thằng bé

-Vết sẹo này làm sao ba có vậy ?_ Thiên Vũ sờ vào vết sẹo nhỏ trên trán hần

Nghe Thiên Vũ nói hần cũng bất ngờ, vết sẹo này từ đâu mà có ???

Đột nhiên đầu hần hiện lên một hình ảnh mơ hồ, một cô gái đứng giữa đường thẫn thờ nhìn chiếc xe tải đang lao nhanh về phía mình, tim hần như ai hung hăng cầu xé, vội vàng chạy ra cứu cô gái đó

Đúng rồi, vì lí do đó mà hần có vết sẹo này, cô gái kia chắc chắn là người hần yêu thật sự, là người con gái trong tim hần, cố gắng nhìn khuôn mặt của cô gái đó nhưng không tài nào thấy được, vô cùng mờ ảo

Một trận đau đầu nữa hành hạ hần

-AAAAA_ hần ôm chặt đầu, trong lòng tự trách mình vô dụng, ngay cả người con gái mình yêu mà cũng không thể nhớ được

-Thiên Ân, anh không sao chứ, mau nghỉ ngơi đi, đừng cố nhớ gì nữa_ nó nghe tiếng hần la hét liền tức tốc vào phòng

Hần ngược mặt lên nhìn nó, sao hần luôn có tình cảm đặc biệt không tên dành cho nó, có phải nó chính là người yêu của hần không ?

Nhìn thấy hần nhìn mình chằm chằm nó có điểm mắt tự nhiên

-Có phải anh nhớ lại gì không ?

-Tôi chỉ nhớ !@#\$\$%^&*_ hần kể lại cho nó nghe mình đã nhớ lại được gì, nó mỉm cười, vậy là hần đã nhớ ra một số việc rồi

-Anh nghỉ ngơi chút đi__ nó khuyên hẳn

-Được

Thiên Vũ theo nó về phòng

-Mẹ, cô gái kia là mẹ đúng không ?

-Đúng vậy

-Oa, không ngờ ba lại yêu mẹ đến như vậy, không màn tính mạng chạy đến cứu mẹ

Nó mỉm cười không nói gì, thơm nhẹ vào cái má phúng phính của Thiên Vũ

Thiên Vũ cười tí mắt hun lại nó rồi bật cười khanh khách, tâm tình nó nhờ vậy mà tốt hơn, cũng quên bèn việc cô đang ở trên sân thượng suy nghĩ

34. Chương 33

Nó và Thiên Vũ nắm tay cười đùa cùng nhau về nhà, đột nhiên từ phía sau có ai đó chụp thuốc mê nó, nó cố giải giũa nhưng vô ích, mọi thứ trước mắt dần mờ đi, đến khi tối đen, nó ngất xỉu

Một toán người bắt nó và Thiên Vũ lên một chiếc tải rồi lao đi

Hắn vốn định đi theo mang cho nó chiếc máy tính mini của Thiên Vũ bỏ quên trên bàn hẳn, không ngờ lại bắt gặp được cảnh nó và Thiên Vũ bị bắt cóc

Hắn cảm thấy vô cùng hoang mang, lo lắng, lập tức gọi điện cho anh và cậu:

-Bảo Nghi với Thiên Vũ bị bắt cóc rồi

Hắn nói xong liền lái xe chạy theo chiếc xe tải kia

Anh và cậu khi nghe hẳn nói, lòng vô cùng hoảng sợ, nhanh chóng triệu tập anh em đi cứu nó

Nhà hoang

Nó bị một gáo nước lạnh dội vào mình, bắt đầu tỉnh dậy, đầu đau như búa bổ

Nó ngược mặt lên cổ gồng nhìn kẻ bắt mình, nhưng nó thật sự không thể tin vào mắt mình, là cô ?

-Vân Anh, cô bắt tôi đến đây làm gì? Thiên Vũ đâu?__ nó khó nhọc mở miệng

-Hahahaha, cô nghĩ tôi bắt cô đến đây để làm gì? Đương nhiên là giết cô và cả thằng nhóc nghiệt chủng kia__ cô điên cuồng cười, bóp mạnh cằm nó, nó đau đến nhú máu, cô chỉ vào Thiên Vũ, nó đau đến nhìn Thiên Vũ đang bị trói ở góc kia, trên mình đầy vết thương lớn nhỏ đang rỉ máu

-Cô làm gì tôi cũng được, xin hãy tha cho thằng bé__ nó van xin cô, cô giết nó cũng được, nhưng xin đừng làm hại Thiên Vũ

-Tôi sẽ không tha cho ai hết

-Tại sao cô lại làm vậy chứ ?__ nó biết bản tính cô không xấu, nhưng sao bây giờ cô lại ác độc như vậy ?

-Tất cả đều là tại cô. Dựa vào cái gì cô được Thiên Ân yêu như thế, dựa vào cái gì mà cô mạng lớn năm đó không chết, dựa vào cái gì mà cô có con với Thiên Ân.....__ cô điên cuồng gào thét, cô có gì không bằng nó chứ, tại sao nó lại được hưởng tất cả, còn cô thì không !!!

Nó cũng phần nào thông cảm cho cô, có lẽ cô đã bị tình yêu làm mờ mắt rồi

-Vân Anh, cô tỉnh táo lại chút đi

Cô tát nó một cái thật mạnh, khóe miệng nó chảy ra một dòng máu tươi

-CÔ CÂM ĐI

Cô đã điên thật rồi

-Haha, Sophia đã lâu quá không gặp__ từ phía trong bóng tối, một giọng nói băng lãnh vang lên

Nó sững sốt:

-Boss

Tại sao bây giờ nó mới nghĩ ra, làm sao cô có thể bắt cóc được nó chứ, chắc chắn có người đứng sau xúi giục, và kẻ đó là ông ta

Ông ta cười nửa miệng bước ra nhìn nó

Nó khinh bỉ nhìn lão cáo già trước mặt, hận không thể cho lão ta một phát kim độc

-Đừng nhìn ta bằng con mắt hận thù đó

-Hừ, không nhìn ông bằng con mắt đó thì nhìn bằng con mắt gì ? Ông là một con người ác độc__ nó nghiêng rắng nghiêng lợi, trừng lớn ông ta

Ông ta nhếch mép:

-Cảm ơn cô đã khen ta

Lão ta từ từ bước lại gần Thiên Vũ, bóp chặt cổ thẳng bẻ:

-Thật tội nghiệp, còn bé như thế này mà phải chết

-Buồ...ng...r...a__ Thiên Vũ mất hết đường khí, khó khăn giải dựa

-KHỐN KIẾP, ÔNG MUỐN GIẾT THÌ GIẾT TÔI NÀY__ nó điên cuồng gào thét, nước mắt thi nhau rơi xuống

Ông ta buông Thiên Vũ ra, rút một cây súng lục chĩa vào đầu nó

-Cô muốn thì tôi sẽ chiều

Nó không chút sợ hãi, nhìn về phía Thiên Vũ:

-Vĩnh biệt con, tiểu mỹ nam của mẹ__ nó nở nụ cười tươi nhìn con trai lần cuối, từ từ nhắm mắt lại

-Mẹ...đ...ừng...bắ...n...mẹ...tôi__ Thiên Vũ gào khóc, cố gắng chạy đến bên nó, nhưng không thể một tiếng súng vang trời

Tất cả đều nhìn về phía hắn

Hắn may mắn vừa đến kịp lúc, tặng lão ta một phát súng vào tay, rơi cả súng

Nó và Thiên Vũ mừng rỡ, cô trắng bệch lấp bắp:

-A...nh

Hắn không thèm liếc mắt đến cô, một tràng súng vang lên diệt hết những tên bắt cóc trong nhà hoang, trừ boss

Anh và cậu cùng một số người trong bang tràn vào, diệt hết những tên còn lại

Hắn nhanh chóng bước đến cõng trời cho nó và Thiên Vũ

Thiên Vũ ôm chầm lấy nó, khóc nức nở:

-Mẹ ơi

Nó mỉm cười trấn an, xoa đầu thẳng bẻ

-Không sao nữa rồi

-Hai mẹ con không sao chứ ?__ hấn hỏi han

Nó lắc đầu

Lão boss vờ xú, đột nhiên bật dậy dùng một cây gậy bước đến đập một cái thật mạnh vào đầu hấn

-THIÊN ÂN!!!__ nó hoảng sợ hét lên, đỡ lấy hấn, máu tươi trên đầu bắt đầu chảy xuống

-HAHAHA__ lão ta cười điên cuồng

Cô cũng hoảng hốt chạy đến

Nó cảm phần nhìn lão, đôi mắt đỏ ngầu, vô cùng đáng sợ, quỉ dị

Cầm lấy cây súng trong tay hấn

Nó bắn ngay vào huyệt lão ta, khiến lão chết trợn tròn mắt, miệng không ngừng trào máu tươi

Bệnh viện

Nó siết nắm tay, nước mắt rơi lã chã nhìn về cánh cửa phòng cấp cứu

Anh, cậu và Thiên Ân im lặng chờ

đền phòng cấp cứu tắt

-Bệnh nhân chỉ bị vết thương ngoài da, người nhà có thể vào thăm

Nó lao nhanh vào phòng bệnh, chỉ thấy hấn đang nhìn ra cửa sổ

-Tổng giám đốc, vết thương của anh...ừm...

Nó chưa nói xong thì đã bị hấn hấn kiềm chặt trong lòng, hôn thắm thiết

Nó trợn tròn mắt, không hiểu chuyện gì đang xảy ra

-Bảo Nghi, anh đã nhớ lại rồi__ một câu thôi, chỉ một câu nói này mà nó mừng đến phát điên, hấn đã nhớ rồi !!!

Lúc hấn bị boss đánh vào đầu, thì đột nhiên toàn bộ kí ức về nó như một thước phim hiện ra trong đầu hấn

-Baaaaa__ Thiên Vũ lao vào lòng hấn

-Con trai của ba

Anh và cậu mỉm cười nhìn cảnh ba người hạnh phúc, có chút tủi thân ình, khổ thân FA T.T

Bệnh viện tâm thần XY

-Thiên Ân ơi, để em bón cho anh ăn cơm nhé...hahaha

-Bệnh nhân Vân Anh, cô không được làm ồn

-Tôi không phải bệnh nhân, tôi rất tỉnh táo, đúng hông Thiên Ân, hahaha

Truyện đã hoàn rồi các bạn ạ...mình sẽ viết tiếp 2 ngoại truyện về anh và cậu ^^

35. Chương Ngoại Truyện 1

Nó và hấn kết hôn không bao lâu thì anh ra nước ngoài du học

Anh muốn đi xa một phần muốn vươn xa tài năng của mình, một phần để quên đi nó, quên đi mối tình đầu đơn phương

Nhật Bản

Hôm nay là buổi hòa nhạc đầu tiên của anh, anh đã rất mong đợi đến ngày này

Đúng như anh mong đợi, kết quả vượt xa tưởng tượng, danh tiếng anh vang khắp thế giới nhanh chóng

How Do I Live

How do I,

Get through the night without you?

If I had to live without you,

What kind of life would that be?

Oh, I

I need you in my arms, need you to hold,

You're my world, my heart, my soul,

If you ever leave,

baby you would take away everything good in my life,

and tell me now

How do I live without you?

I want to know,

How do I breathe without you?

If you ever go,

How do I ever, ever survive?

How do I, how do I, oh how do I live?

Without you,

There'd be no sun in my sky,

There would be no love in my life,

There'd be no world left for me.

And I,

Baby I don't know what I would do,

I'd be lost if I lost you,

If you ever leave,

Baby you would take away everything real in my life,

And tell me now,

How do I live without you?

I want to know,

How do I breathe without you?

If you ever go,

How do I ever, ever survive?

How do I, how do I, oh how do I live?
Please tell me baby,
How do I go on?
If you ever leave,
Baby you would take away everything,
I need you with me,
Baby don't you know that you're everything,
Good in my life?
And tell me now,
How do I live without you,
I want to know,
How do I breathe without you?
If you ever go,
How do I ever, ever survive?
How do I, how do I, oh how do I live?
How do I live without you?
How do I live without you baby?
How do I live?
How do I live with you?
How do I live without ya baby?

Anh đang đàn thì một giọng hát cất lên. Anh không ngờ anh có thể lần nữa nghe một giọng hát hay như nó, ngó xung quanh tìm nơi phát ra giọng hát ngọt ngào đó

-Chào anh, tôi hát không làm phiền anh chứ ?_ một cô gái xinh đẹp nhỏ nhắn xuất hiện trước mặt anh, nở nụ cười ngọt ngào

-Cô hát thật hay_ anh cũng nở nụ cười tỏa nắng đáp lại

-Vậy sao? Cảm ơn anh_ cô gái đó thẹn, đỏ cả mặt

Anh mỉm cười trước bộ dáng đáng yêu của cô

-Đây là lần thứ hai tôi được nghe giọng hát hay như thế_ anh không thể không cười nhớ lại lần đầu nghe nó hát, cũng bộ dáng nghẹn ngào đỏ mặt khi anh ôm

-Người đó là ai vậy ?_ cô gái đó cũng tò mò muốn biết

-Người con gái tôi yêu đơn phương_ mắt anh đượm buồn

-Oh_ cô thỏa mãn tò mò

-Tôi có thể biết tên cô không?

-Được chứ, tôi tên Ngọc Nhi

-Rất vui được làm quen với cô, tôi là Kì Dương

-Tôi rất hâm mộ anh a~, anh đánh đàn rất đỉnh đó_ Ngọc Nhi giơ ngón cái, ý bảo anh là số một

Anh chỉ mỉm cười, cô bé này thật dễ thương

-Vậy cô có muốn tôi đệm đàn cho cô không?

-Muốn, rất muốn a

~Anh không hiểu vì sao rất muốn đánh đàn cho cô bé này suốt cả đời

-Anh đánh đàn suốt đời cho tôi luôn nhé_ Ngọc Nhi tinh nghịch cười

Anh mỉm cười tỏa nắng, được !!!

Thế là một tình yêu sắp nở hoa ^^

36. Chương Ngoại Truyện 2

Cậu cũng giống anh, ra nước ngoài du học

Quãng thời gian ở bên Nga, cậu đã suy nghĩ thật nhiều về mình và cả đường tình yêu của mình

Một thằng đào hoa, lãng nhãng như cậu vốn nghĩ mãi mãi sẽ không có được tình yêu đích thực của mình, thế khi khi gặp nó, cậu đã biết mình hoàn toàn sai. Trời thật biết trêu cậu, khi cô yêu thật lòng một cô gái thì người ấy không yêu cậu, thực trớ trêu !!!

-Hey Bảo, tối đi bar không?_ một người bạn Nga hỏi cậu (bằng tiếng Nga nhá)

-Không_ cậu mỉm cười, lắc đầu, cậu đã tu rồi

-Đi một lần đi, xem như xả stress_ người bạn ấy vẫn kiên trì dụ dỗ cậu

-Không

-...._ năn nỉ lần 3

....

-..._ năn nỉ lần thứ n

-Được rồi, sợ cậu thật_ cậu sắp nhức óc với tên bạn dai như đĩa này rồi

Bar Z

Cậu đã quá lâu không đến những nơi này, cảm giác có chút không quen

Bỗng.....một ly rượu từ trên trời rơi xuống đầu cậu

-Ya, cô làm cái quái gì thế ?_ cậu tức điên người nhìn thủ phạm, hơi sững người trước vẻ đẹp quyến rũ, sắc sảo của cô gái người Nga trước mặt

-Xin lỗi, mà anh hợp với màu đỏ của rượu lắm đấy_ một lời xin lỗi, thế nhưng không chút gì gọi là xin lỗi

-Cô...._ cậu thật muốn mắng một trận dài vào cô gái xinh đẹp mà chảnh này

-Này tôi thấy anh cũng đẹp trai đấy, tên gì ?_ cô gái hất mặt

-Cô hỏi tên tôi bằng kiểu đó à?_ cậu cũng chảnh vừa hất mặt lại

-Không cho thì thôi

Cậu lấp bấp nhìn cô gái kia chảnh chọe lướt qua cậu, cô ta thậm chí chẳng thèm liếc đến khuôn mặt thập phần hoàn mỹ của cậu, chẳng lẽ mặt cậu xuống cấp rồi sao ta ?!

-CỨU TÔI VỚI

Cậu đang về nhà thì nghe một cô gái kêu cứu, bản tính anh hùng trỗi dậy, cậu lập tức chạy đi tìm nơi phát ra tiếng kêu cứu

Cậu không chần chừ tung cước đánh tên đang giở trò với một cô gái, đương nhiên phó bang Devil như cậu không phải dạng vừa, chỉ trong 3s tên đó đã nằm sóng soài trên đất, mặt sưng vù như đầu heo, má nhìn mà mún hồng ra, lét thân heo bỏ chạy

Cậu hừ khinh thường, rồi quay sang cô gái kia

-Cô có sao không?

Khi bốn mắt chạm nhau:

-Là anh/ cô_ đồng thanh

-Hừ có duyên nhỉ, không ngờ người tôi cứu lại là cô

-Cứu tôi là phước ba đời nhà anh đấy

-Câu này nói ngược lại mới đúng nha

-Hừ_ đồng thanh tập 2

12 pm

-Lúc cứu mình anh ta thật phong độ a~_ Casey không ngủ được, hình ảnh cậu cứu cô luôn quần quanh trong đầu

-Thui chút, đừng nói mình cảm nắng anh ta rồi nhá_ cô hoảng hốt nhận ra

Nơi khác

-Con nhỏ đó thiệt là khó ưa_ cậu cũng không ngủ được, ám ức về cô, cũng có chút hứng thú

Cố gắng nhắm mắt lại nhưng luôn hiện ra khuôn mặt xinh đẹp kênh kiệu của ai kia

-Cô ta tên gì nhỉ ?_ bây giờ cậu mới nhớ ra mình quên bèn chuyện quan trọng đó

Trường W

-Ui da_ hai người đồng thanh, bức tường thịt nào vậy?

Ngước mặt lên:

-Là anh/ cô

Tình yêu oan gia chớm nở ^^

Hix...hơi bị bí về couple này xiu...thông cảm nga

~

37. Chương Ngoại Truyện 3

Bây giờ quay về gia đình hấn và nó nhá

1 năm sau

-Mẹ_ Thiên Vũ chạy lon ton đến bên nó

Nó dang tay ôm đứa con bảo bối vào lòng, mỉm cười ôn nhu nói:

-Tiểu mỹ nam, sao vậy ?

-Tiểu mỹ nam yêu mẹ nhất_ Thiên Vũ cười khúc khích nói, dụi dụi mắt phấn nộn vào ngực nó

Nó mỉm cười hạnh phúc:

-Thật sao?

-Dạ

-Mẹ cũng rất yêu tiểu mỹ nam_ nựng nhẹ cái má phúng phính của Thiên Vũ, nó nở nụ cười chói mắt

-E hèm, hai mẹ con cho tui ra rìa rồi_ một giọng nói đầy ủy khuất vang lên

Nó và Thiên Vũ cùng nhau quay về phía hấn, Thiên Vũ chuyển động hai chân nhỏ, thật nhanh đến bên hấn:

-Ba

Hấn sủng nịch bồng con trai cưng lên, nó cũng bước nhanh đến bên hấn

-Em đang mang thai mà sao đi nhanh thế_ hấn mắng yêu nó

Nó bủm môi bất mãn, người ta muốn đến bên anh thật nhanh mà

Hấn buồn cười nhìn khuôn mặt giận dữ không khác gì con nít của nó, dù sắp làm mẹ của hai đứa con vậy mà tính tình vẫn như trước, không khác gì con nít lên ba, vô cùng đáng yêu

Yêu thương xoa bụng nhô cao của nó, áp nhẹ tai vào lắng nghe

-Ba làm gì vậy ?_ Thiên Vũ tò mò

-Ba đang nghe tiếng của em con

Thiên Vũ gật gù, thỏa mãn tò mò, cũng áp tai vào nghe cùng

Nó bật cười nhìn hai cha con

-Hai cha con rảnh rồi sinh nông nổi à ?_ một tiếng nói mềm mại vang lên, cả ba người mỉm cười nhìn Thiên Di và Khánh

-Anh hai, chị hai

Thiên Di và Khánh nắm tay bước vào, mỉm cười nhìn gia đình ba người đang hạnh phúc

Thiên Vũ lần nữa nghịch ngợm chạy đến ôm Thiên Di, còn hôn lên má trắng mịn của cô, ánh mắt khiêu khích Khánh:

-Dì xinh đẹp quá a

~Khánh đỏ khóc đỏ cười, thật không biết gây thù chuốc oán với thằng nhóc này từ lúc nào mà nó cứ chọc anh mãi

Thiên Di đương nhiên biết đây là chiêu trò nghịch ngợm của tiểu mỹ nam, nhưng chỉ mỉm cười sủng nịch

Cả đại gia đình cười vang tràn đầy hạnh phúc

Bỗng nhiên...

-A...đau quá...Ân bụng em đau quá...a..._ mặt nó trắng bệch, một tay ôm bụng, một tay quấu hần, mồ hôi túa ra

-Nghỉ, chưa đến ngày sinh mà, còn 10 ngày nữa lận_ hần rỗi lên, cuống quít tính ngày

-Bây giờ là lúc nào rồi mà còn tính ngày, chưa tới hay tới rồi cũng mặc kệ, mau đến bệnh viện_ Khánh cốc đầu hần, cái thằng này có một đứa rồi mà còn chưa rút kinh nghiệm

Hần, Thiên Di, Khánh và Thiên Vũ lật đật đưa nó đến bệnh viện

Một lúc lâu sau...

-Oe oe..._ một tiểu công chúa bé nhỏ ra đời, lại thêm một kết tinh tình yêu của nó và hần

Sau bao nhiêu khó khăn, trắc trở cuộc sống của họ tràn đầy tình yêu và hạnh phúc...

38. Chương Tác Giả Lảm Nhảm

Cuối cùng cũng hoàn thành xong truyện. Thú thật với mọi người mình chỉ mới 14 tuổi thôi, còn rất nhỏ, vẫn chưa có mối tình vắt vai nên viết truyện có phần tình cảm chưa sâu sắc, chưa logic cho lắm. Mình chỉ viết truyện dựa theo các bộ truyện đã đọc qua. Đã vào năm học mới nên mình sẽ tạm gác lại sự nghiệp viết truyện, dù rất không muốn. Hứa hẹn sẽ cố gắng hơn, hoàn mỹ hơn khi quay trở lại. Chân thành cảm ơn mọi người đã theo dõi, ủng hộ, nhận xét truyện của mình, rất rất đa tạ ^^

~Thân

~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hotgirl-ngo-ngao-va-tam-dai-ac-ma>